

ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพ
ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นาย อธิพิณ ขจรกิจอภิรักษ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี ภาควิชาการบัญชี

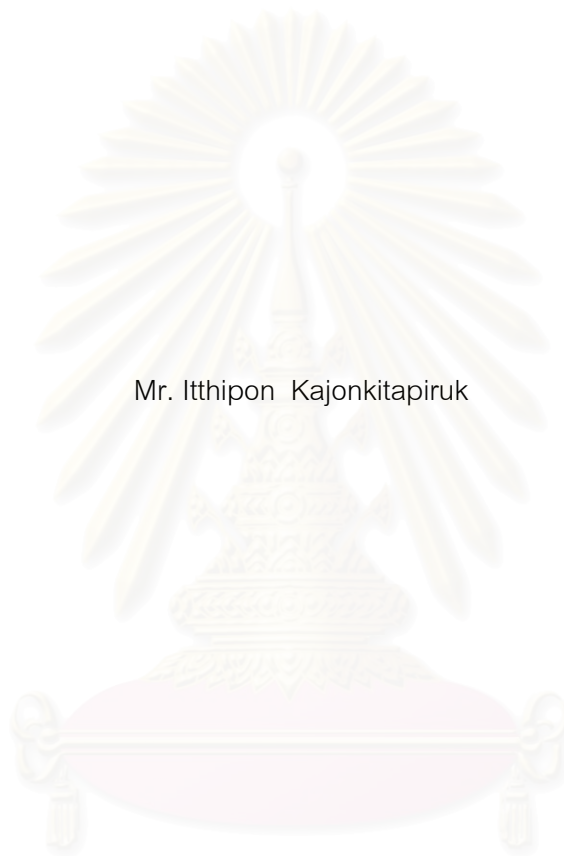
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-17-5433-7

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE UNDERSTANDING OF CONTROLLERS AND CHIEF INFORMATION OFFICERS ON ETHICS
OF MIS PROFESSION OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

Mr. Itthipon Kajonkitapiruk

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy Program in Accounting

Department of Accountancy

Faculty of Commerce and Accountancy

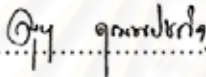
Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-17-5433-7

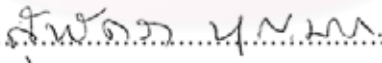
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อ
จรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัท
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
โดย นายอิทธิพล ขจรกิจอภิรักษ์
ภาควิชา การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ น.ต.หญิง สุพัตรา บุญมาก

คณะแพทยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

 คณบดีคณะแพทยศาสตร์และการบัญชี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ตนุชา คุณพนิชกิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(อาจารย์ จงจิตต์ หลีกภัย)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ น.ต.หญิง สุพัตรา บุญมาก)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีตร นิลสุวรรณากุล)

อิทธิพล ขจรกิจอภิรักษ์ : ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THE UNDERSTANDING OF CONTROLLERS AND CHIEF INFORMATION OFFICERS ON ETHICS OF MIS PROFESSION OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND)
 อ.ที่ปรึกษา : รศ.น.ต.หญิง สุพัตรา บุญมาก, 140 หน้า. ISBN 974-17-5433-7

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 5 ประการคือ (1) ศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM) (2) ศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA) (3) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA (4) เปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA และ (5) ศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

แบบวิธีวิจัยของการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ การส่งแบบสอบถามทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 210 บริษัท การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต) และสถิติเชิงอนุมาน (ค่าสถิติไคสแควร์) เพื่อใช้ในการอธิบายและใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่างมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้บริหารระบบสารสนเทศจะมากกว่าผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA ปรากฏว่ามีความเป็นอิสระต่อกัน โดยแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการนั้น ควรมีการนำเอาหลักเกณฑ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM และ DPMA มาพิจารณา เพื่อหาแนวทางและกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

ภาควิชา.....การบัญชี.....
 สาขาวิชา.....การบัญชี.....
 ปีการศึกษา.....2548.....

ลายมือชื่อนิสิต.....อิทธิพล ขจรกิจอภิรักษ์.....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....⁵⁰สุพัตรา บุญมาก.....
 ๗

4582452026 : MAJOR ACCOUNTING

Keywords: ETHICS, CONTROLLERS AND CHIEF INFORMATION OFFICERS

ITTHIPON KAJONKITAPIRUK: THE UNDERSTANDING OF CONTROLLERS AND CHIEF INFORMATION OFFICERS ON ETHICS OF MIS PROFESSION OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND. THESIS ADVISOR: SUPATTRA BOONMAK., 140 pp. ISBN 974-17-5433-7

The objectives of this study are: (1) To study a comprehension of controllers and chief information officers in ethics of MIS profession under Association for Computing Machinery (ACM) (2) To study the comprehension of the controllers and the chief information officers in ethics of MIS profession under Data Processing Management Association (DPMA) (3) To study the relationship between the controllers and the chief information officers' characteristics and the comprehension in ethics of MIS profession under ACM and DPMA (4) To compare the comprehension of the controllers and the chief information officers in ethics of MIS profession under ACM and DPMA, and (5) To study approach development on ethics of MIS profession.

This study used the exploratory research methods by obtaining secondary data, electronics mail (e-mail) and mail surveys from the selected controllers and chiefs of information officers of two hundred and ten companies listed in the Stock Exchange of Thailand. Descriptive statistic (percent , mean) was used to analyze the collected data and inferential statistic (chi – square test) was used to describe and examine the relationship between characteristics of the controllers and the chief information officers and the comprehension in ethics of MIS profession under ACM and DPM.

As a result of the research, the controllers and the chief information officers have high understanding in ethics of MIS profession, however, the chief information officers have higher level than the controllers. Additionally, this study found that there was no significant relationship between the controllers and the chief information officers' characteristics and the understanding in ethics of MIS profession under ACM and DPMA. This study found that the ethics of MIS profession under ACM and DPMA should be considered in developing the approach and standard of MIS professional conducts.

Department.....Accountancy.....Student's signature...*Itthipon Kajonkitapisuk*
 Field of study.....Accounting.....Advisor's signature...*Supattra Boonmale*
 Academic year.....2005.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ น.ต.หญิง สุพัตรา บุญมาก ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าต่อการศึกษา ตลอดจนการช่วยเหลือในสิ่งต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ข้าพเจ้า ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ จงจิตต์ หลีกภัย ที่ท่านได้กรุณาเป็นประธานสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคำแนะนำดี ๆ ที่มีต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมถึงกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิตร นิลสุวรรณากุล ที่ท่านได้กรุณามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคำแนะนำเพิ่มเติมที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงคณาจารย์ในภาควิชาการบัญชีทุกท่านที่ได้เสริมสร้างความรู้ และทักษะของการศึกษาในหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต และคณาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ สำหรับการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในสาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาบัญชีบัณฑิต

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุทธิพล ขจรกิจอภิรักษ์ คุณแม่ไพจิตร ขจรกิจอภิรักษ์ และสมาชิกทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้า สำหรับการให้ความดูแลทั้งในด้านร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก ทั้งยังสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักความมีน้ำใจ ความอดทน ความพยายามในการต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถเขียนวิทยานิพนธ์สำเร็จในครั้งนี้ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนและนางสาวมัลลิกา เหลืองตระกูลสิริที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าด้วยดีตลอดมา

ประการสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้จนถึงทุกวันนี้และส่งผลให้การเขียนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบความคิดในการวิจัย.....	6
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
วิธีดำเนินการวิจัย.....	10
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม จรรยาบรรณ.....	12
ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับจริยธรรมคอมพิวเตอร์.....	15
จรรยาบรรณวิชาชีพต่าง ๆ.....	18
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม.....	29

บทที่	หน้า
3	33
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
เกณฑ์การให้คะแนน.....	39
เกณฑ์เทียบระดับความเข้าใจ.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา.....	45
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน (จากแบบสอบถามส่วนที่1)	46
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหาร ระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อ การจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM) (จากแบบสอบถามส่วนที่ 2).....	49
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหาร ระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อ การจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA) (จากแบบสอบถามส่วนที่ 2)....	55
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจใน จรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ ที่กำหนดโดย ACM และ DPMA.....	61
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี และผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบ สารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA.....	83

บทที่	หน้า
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 85
	สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล..... 85
	ข้อเสนอแนะ..... 97
	รายการอ้างอิง..... 98
	ภาคผนวก..... 101
	ภาคผนวก – ก ตัวอย่างคำถามของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศ..... 101
	ภาคผนวก – ข การเปรียบเทียบความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ..... 109
	ภาคผนวก – ค ความรู้ทางด้านจรรยาบรรณของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและ ผู้บริหารระบบสารสนเทศ..... 117
	ภาคผนวก – ง หลักเกณฑ์ทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)..... 125
	ภาคผนวก – จ หลักเกณฑ์ทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย Date Processing Management Association (DPMA)..... 136
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 140

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากร.....	33
2	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา.....	45
3	ร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
4	ร้อยละของอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
5	ร้อยละของการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48
6	ร้อยละของอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
7	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทั่วไป.....	50
8	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ.....	52
9	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร.....	53
10	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ.....	54
11	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อสังคม.....	56
12	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง.....	57
13	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร.....	59
14	ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบ สารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ.....	60
15	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ กับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้ กรอบมาตรฐานของ ACM.....	62

ตาราง	หน้า
25 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA.....	74
26 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA	75
27 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM	77
28 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM.....	78
29 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA	80
30 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA.....	81
31 ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM	83
32 ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย DPMA.....	84

สารบัญญภาพ

๕

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาการวิวัฒนาการของข้อมูลได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากยุคเกษตรกรรมมายังยุคอุตสาหกรรม จนมาถึงยุคสารสนเทศหรือยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในยุคนี้จะมีข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก อีกทั้งเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและเป็นประโยชน์เพิ่มมากขึ้น จนอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นยุคของสังคมสารสนเทศหรือยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งข้อมูลสารสนเทศได้กลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในแต่ละองค์กรธุรกิจ จึงส่งผลให้องค์กรควรมีการบริหารระบบสารสนเทศเพื่อจัดการเกี่ยวกับข้อมูลที่เกิดขึ้นทำให้สารสนเทศนั้นมีความเชื่อถือได้ และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและรวดเร็วภายใต้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

ระบบสารสนเทศ (Information Systems) หมายถึง ระบบสารสนเทศที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและทำงานประสานงานร่วมกันในการเก็บรวบรวม บันทึก ประมวลผล จัดเก็บและแจกจ่ายสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและสนับสนุนการบริหารภายในองค์กร ซึ่งได้แก่การวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การควบคุมและการสื่อสารภายใน ทั้งนี้ระบบสารสนเทศต่าง ๆ ภายในองค์กรนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของระบบสารสนเทศเพื่อจัดการ (MIS) โดยเฉพาะระบบสารสนเทศทางการบัญชี (AIS) ซึ่งจะมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมาก ในการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีให้กับผู้บริหารระดับสูงสามารถนำมาใช้ในการบริหารองค์กรให้เป็นตามนโยบายของบริษัท ดังนั้นระบบสารสนเทศทางการบัญชีจึงจำเป็นที่จะต้องมามีข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา และตรงต่อความต้องการ เพื่อที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงในการจัดการภายในองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย คือ การทำกำไรสูงสุด แต่ส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จก็มาจากการที่ภายในองค์กรมีพนักงานที่มีจริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

จรรยาบรรณเป็นข้อกำหนดที่ควรประพฤติปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ เช่น Effy (1992) หมอ ทนายความ และวิศวกร จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและมีความรู้เกี่ยวกับศีลธรรมและจริยธรรมที่พวกเขาต้องรับผิดชอบ โดยที่บุคคลในแต่ละอาชีพพึงจะต้องปฏิบัติตาม ถ้าหากหลีกเลี่ยงหรือละเมิด ละเว้นไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษดักเตือน หรือมี

ความผิดถึงขั้นถูกลงโทษตามกฎหมายของจรรยาบรรณนั้น ๆ ซึ่งจรรยาบรรณนั้นเป็นจริยธรรมที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ

“จรรยา” แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติในหมู่คณะ “บรรณ” แปลว่า ข้อความ หนังสือ สิ่งที่มีประมวลเข้าไว้ด้วยกันเป็นหมวดหมู่ “จรรยาบรรณ” แปลว่า ข้อกำหนดที่ควรประพฤติ

(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน) ให้ความหมายว่า จรรยาบรรณ คือ ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิกอาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

(คำเลื่อง วุฒิจันทร์ อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน , 2545 : 15) กล่าวว่า จรรยาบรรณ คือ ข้อกำหนดกิริยาที่บุคคลในสถานะและในอาชีพต่าง ๆ พึ่งประพฤติปฏิบัติ ข้อกำหนดที่เป็นจรรยาบรรณก็คือ คุณธรรมและจริยธรรมที่บุคคลในสถานะและอาชีพต่าง ๆ พึ่งตระหนักและปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางที่จะอำนวยประโยชน์สุขทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในสังคม

(สมภพ ชีวรัฐพัฒน์ : 2539) กล่าวว่า จรรยาบรรณ คือ ข้อกำหนดหรือระเบียบข้อบังคับสำหรับบุคคลในแต่ละอาชีพพึงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อชื่อเสียง เกียรติ และคุณธรรมของสมาชิก และของสถาบันแห่งอาชีพนั้น ๆ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

(สุภาพร พิศาลบุตร : 2544) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง กรอบข้อยึดถือ หรือข้อบังคับ อันเป็นความประพฤติที่ดี ที่มีต่ออาชีพหนึ่ง ๆ โดยกล่าวถึงสิ่งที่พึงปฏิบัติ และสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติในสาขาวิชานั้น ๆ

(อรุณ รักธรรม อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน ,2545 : 14) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง สิ่งที่ใช้ควบคุมความประพฤติภายใน ซึ่งสังคมหรือวงการของบุคคลในอาชีพ อาชีพหนึ่งยอมรับว่า เป็นความประพฤติที่ดีที่ชอบ การกระทำอย่างไรเป็นการกระทำที่ผิด และสิ่งใดพึงปฏิบัติสิ่งใดพึงละเว้น

(อมร รักษาสัตย์ อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน , 2545 : 14) กล่าวว่า จรรยาบรรณ คือ คณะบุคคลร่วมกลุ่มร่วมอาชีพ ร่วมกันก่อตั้งเพื่อเป็นแนวทางดำรงชีวิตของผู้ที่อยู่ในอาชีพนั้น ๆ โดยปกติจะไม่มีอำนาจกฎหมายของบ้านเมืองบังคับให้สมาชิกผู้ถือจรรยาบรรณนั้นต้องปฏิบัติตาม แต่เป็นการควบคุมตนเอง

(Daft (ดาฟท์)) อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน , 2545 : 15) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ข้อความสำคัญอันเป็นทางการขององค์การ (Formal Statement) ที่เกี่ยวข้องกับ จริยธรรม (Ethics) และประเด็นทางสังคม โดยองค์กรต้องสื่อสารให้พนักงานทราบว่าจุดยืนทาง จรรยาบรรณขององค์กรเป็นอย่างไร

(Crowthe (โครเธอร์)) อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน ,2545 : 15) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ธรรมเนียมอันเป็นกฎเกณฑ์ที่มีอิทธิพลบังคับให้บุคคลปฏิบัติตาม

สรุปจรรยาบรรณ หมายถึง การประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบการ งานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อชื่อเสียง เกียรติ และคุณธรรมของสมาชิก ซึ่งข้อกำหนดที่เป็นจรรยาบรรณที่ให้ผู้ประกอบ วิชาชีพปฏิบัติตามนั้น ก็คือคุณธรรมและจริยธรรมของวิชาชีพ

ดังนั้น จรรยาบรรณจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ที่ใช้ในการควบคุมความประพฤติ หรือ เป็นแนวทางในการให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติตาม (ทีม ข่าวการศึกษา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ: 2541) การประกอบวิชาชีพโดยไม่มีจรรยาบรรณ อีกทั้งแต่ละ คนย่อมปฏิบัติตนแตกต่างกันไปตามลักษณะนิสัยของตนเอง ไม่มีกรอบความประพฤติให้สมาชิก ยึดถือปฏิบัติตาม หากมีการกระทำผิดหรือไม่มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน ซึ่งก็ไม่มีบทลงโทษ ทั้งจากฝ่ายบ้านเมือง จากสังคม หรือจากสถาบันวิชาชีพ ดังนั้นการกำหนดจรรยาบรรณจึง เปรียบเสมือนการตีกรอบให้บุคลากรในสาขาวิชาชีพนี้ มีหลักเกณฑ์และเส้นทางเดินที่ถูกต้อง สำหรับยึดถือปฏิบัติในการทำงาน คนที่มีความสามารถในการทำงานและยังยึดถือจรรยาบรรณ วิชาชีพเป็นแนวทางปฏิบัติปฏิบัติงาน ย่อมเป็นบุคคลที่จะนำความเจริญมาสู่ตนเอง องค์กร และ ประเทศชาติ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าคนที่ไม่มีความสามารถในการทำงานและยังไม่ยึดถือ จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานแล้ว ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งไม่ แตกต่างจากระเบิดเวลาที่มีพลังอำนาจในการทำลายสังคมและประเทศชาติ

จากมูลเหตุข้างต้นข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการ จัดการ เนื่องจากผู้บริหารระบบสารสนเทศทำงานประสานงานร่วมกับผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ซึ่ง ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้บริหารระบบสารสนเทศและผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีได้ทราบถึง แนวทางการปฏิบัติและภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพระบบ สารสนเทศที่พึงจะต้องปฏิบัติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการศึกษาความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA
5. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

สมมติฐานในการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการศึกษาความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ โดยมีสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

2. อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

3. ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

4. อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ขอบเขตของการวิจัย

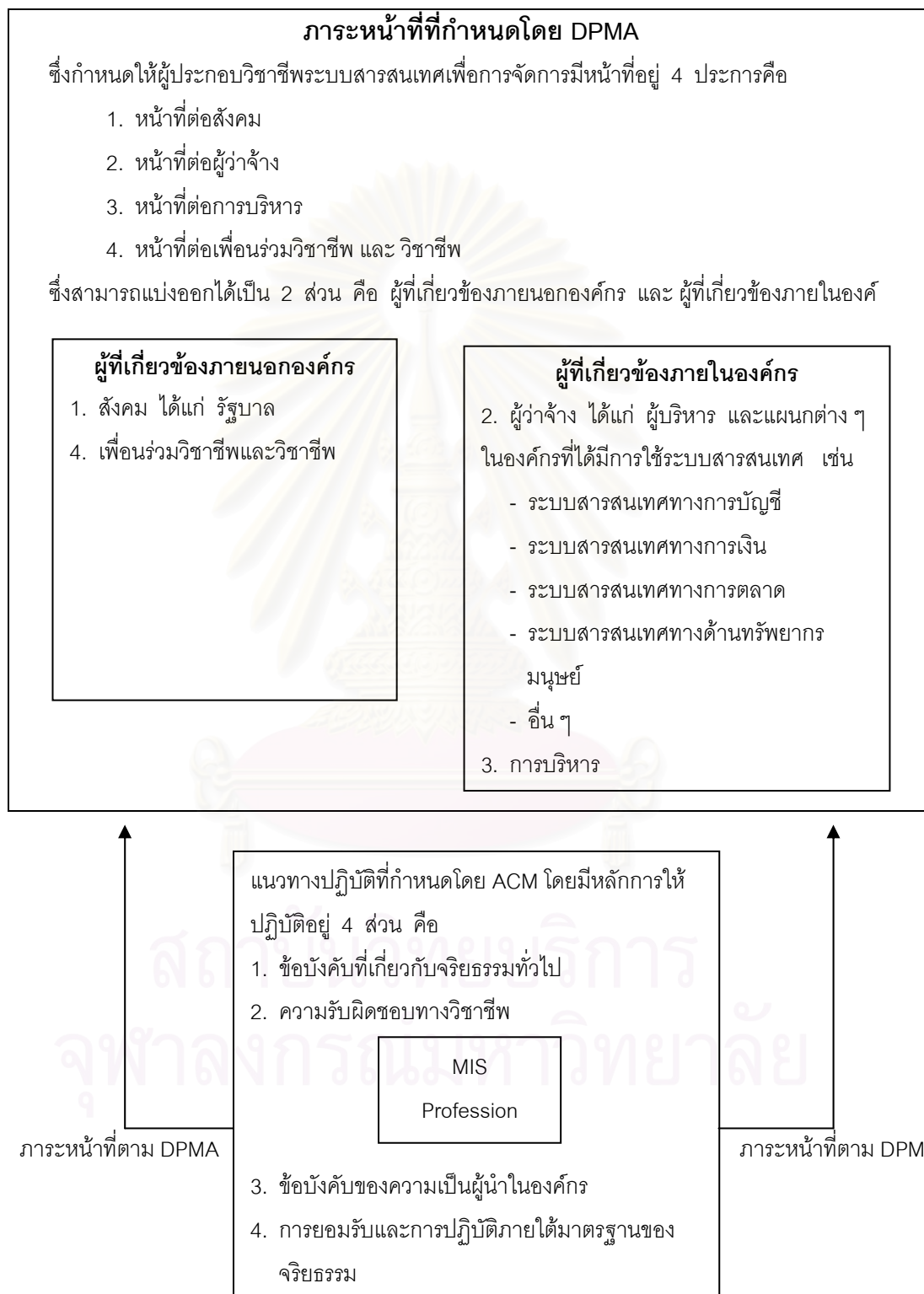
เพื่อเป็นการจำกัดขอบเขตของการศึกษาในเรื่องนี้ให้กระชับและอยู่ในวงจำกัด อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าให้ละเอียดและตรงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ จึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจำนวนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของปี 2546 มีจำนวน 4180¹ บริษัท ซึ่งยกเว้น ธุรกิจขนาดกลางที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ [Market Alternative Investment (MAI)] และกองทุน

2. ศึกษาเฉพาะตัวแบบพื้นฐานทางจรรยาบรรณของ Data Processing Management Association (DPMA) และหลักเกณฑ์ของ Association for Computing Machinery (ACM) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ประกาศโดย DPMA และ ACM ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้มีการใช้อยู่ในปัจจุบัน

1. จำนวนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นธุรกิจขนาดกลางที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) และกองทุน จากข้อมูลที่เปิดเผยในเว็บไซต์ www.set.or.th ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2547

กรอบความคิดในการวิจัย

จากกรอบความคิด จะเห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศควรที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดโดย ACM ซึ่งในการปฏิบัติงานนั้นจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่กำหนดโดย DPMA ซึ่งจะประกอบด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร ได้แก่ สังคม เพื่อนร่วมวิชาชีพและวิชาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องภายในองค์กร ได้แก่ การบริหาร ผู้ว่าจ้าง ซึ่งจะประกอบด้วยผู้บริหาร และแผนกต่าง ๆ ในองค์กรที่ได้มีการใช้ระบบสารสนเทศ โดยข้อมูลที่ได้จากระบบสารสนเทศต่าง ๆ นี้จะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การควบคุมและการสื่อสารภายใน ในการที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย คือ การทำกำไรสูงสุด

ระบบสารสนเทศต่าง ๆ ภายในองค์กรนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) โดยเฉพาะระบบสารสนเทศทางการบัญชี (AIS) ซึ่งจะมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมากในการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีให้กับผู้บริหารระดับสูงสามารถนำมาใช้ในการบริหารองค์กรให้เป็นตามนโยบายของบริษัท อันได้แก่ การพยากรณ์ เช่น การจัดทำงบประมาณ การประมาณการยอดขายสินค้า เป็นต้น ซึ่งระบบสารสนเทศทางการบัญชีนั้นได้เก็บรวบรวมสารสนเทศจากระบบย่อยต่าง ๆ ได้แก่ ระบบบัญชีซื้อ ขาย จ่าย รับ ซึ่งเป็นระบบที่สำคัญในการดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นระบบสารสนเทศทางการบัญชีจึงจำเป็นที่จะต้องมีการข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา และตรงต่อความต้องการ เพื่อที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงในการจัดการภายในองค์กร

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการจะประกอบด้วยระบบสารสนเทศทางการบัญชี ระบบสารสนเทศทางการเงิน ระบบสารสนเทศทางการตลาด ระบบสารสนเทศทางด้านทรัพยากรมนุษย์และอื่น ๆ นั้นจะมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร ทั้งนี้การที่จะทำได้สารสนเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลาและตรงต่อความต้องการได้นั้น จำเป็นจะต้องมีผู้บริหารระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการที่มีความเข้าใจทางด้านจริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ และจะต้องมีการประพฤติปฏิบัติอย่างเข้มงวด

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. เนื่องจากตัวแบบพื้นฐานทางจรรยาบรรณของ Data Processing Management Association (DPMA) และหลักเกณฑ์ของ Association for Computing Machinery (ACM) ที่ใช้ในการศึกษาความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการนั้นเป็นมาตรฐานของ

ต่างประเทศ ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาคั้งนี้ จึงไม่สามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากอาจมีความแตกต่างทางด้านสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม การศึกษา และข้อบังคับต่าง ๆ เป็นต้น

2 การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตครอบคลุมเฉพาะผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ได้รวมถึงผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาคั้งนี้ จึงไม่สามารถอธิบายได้กับผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่ได้มีการปฏิบัติงานในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากอาจมีความแตกต่างทางด้านโครงสร้างองค์กร การจัดสายงาน หรือ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นต้น

3. การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะตรวจสอบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเท่านั้น ดังนั้นผลการวิจัยอาจไม่สามารถอธิบายได้กับบุคคลอื่น ๆ เนื่องจากอาจมีปัจจัยอย่างอื่นที่ต่างกักัน

4. ผู้วิจัยอาจจะมองข้ามปัจจัยที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ดังนั้น จึงไม่สามารถกล่าวได้ว่าปัจจัยที่ศึกษาคั้งนี้จะสามารถอ้างอิงได้ทั้งหมด เนื่องจากอาจยังมีปัจจัยอื่นที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

“คุณลักษณะ” หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน

“ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี” หมายถึง ผู้ที่วางแผน และจัดระบบการทำบัญชีและ งบประมาณ จัดทำและรับรองงบดุลทางธุรกิจเพื่อแสดงต่อผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น และหน่วยงานทางกฎหมายหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดทำประมาณการรายได้ ผลกำไร และงบประมาณ ตรวจสอบเงินได้พึงประเมินเพื่อยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน หรือจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ประเมินภาษี เพื่อยื่นต่อเจ้าหน้าที่สรรพากร ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดเก็บภาษี และการตรวจสอบบัญชี ซึ่งในปัจจุบันจะเป็นตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบัญชี หรือ สมุห์บัญชี ของบริษัท

“ผู้บริหารระบบสารสนเทศ” หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในการดูแลเป็นนักธุรกิจระดับ CEO เป็นผู้นำทางด้านธุรกิจ เป็นเจ้าของกิจการ เป็นผู้ประกอบการ เป็นผู้ทำการตัดสินใจ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนระยะยาวและกำหนดนโยบายเพื่อให้องค์กรดำเนินไปอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงภาพรวมขององค์กรทั้งหมด เป็นผู้ที่มึบทบาทในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารข้อมูลและด้านการปกครองส่วนงานสารสนเทศ ขององค์กร เป็นผู้บริหารทีมโปรแกรมเมอร์ บริหารการโทรคมนาคม บริหารระบบทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ บุคลากรต่าง ๆ ในระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล ซึ่งในปัจจุบันจะเป็นตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ (Chief Information Officers ; CIO) ซึ่งจะมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรอย่างมีจริยธรรมและมีจรรยาบรรณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะทำให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA
2. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA
3. เพื่อทราบถึงความแตกต่างในเรื่องความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA
4. เพื่อทราบถึงแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้จะใช้วิธีการวิจัย 2 ประเภท อันได้แก่ การวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) ซึ่งจะใช้ในการสรุปข้อมูล การตีความ การวินิจฉัย และอีกประเภทหนึ่งคือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งจะใช้ในการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบความคิดในการศึกษา ข้อจำกัดของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง แนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม จรรยาบรรณประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับจริยธรรมคอมพิวเตอร์ จรรยาบรรณวิชาชีพต่าง ๆ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีดำเนินการวิจัย อันประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์เทียบระดับความเข้าใจ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคทางสถิติต่าง ๆ อันประกอบไปด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้สามารถนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

บทที่ 5 กล่าวถึง บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย รวมทั้งข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จรรยาบรรณ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาทางด้านจริยธรรมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งแต่เดิมนั้นเราเคยเชื่อกันว่าเราจะสามารถไว้วางใจครู อาจารย์ ฆานาคาร และพระ ได้อย่างสนิทใจ แต่ในขณะนี้ได้มีข่าวซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ครูบางคนไม่ได้มีจรรยาบรรณแห่งความเป็นครูอย่างแท้จริง นายธนาคารบางคนแอบยักยอกเงินในบัญชีเงินฝากของลูกค้า และพระภิกษุบางรูปก็เป็นคนทุศีล ทางด้านคอมพิวเตอร์ก็เช่นเดียวกัน การแพร่หลายของคอมพิวเตอร์ในฐานะใช้เป็นเครื่องมือสำคัญของการปฏิบัติงานในองค์กรเอกชน หน่วยงานราชการ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ กลับกลายเป็นสิ่งเลวร้ายที่คอมพิวเตอร์ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการประกอบอาชญากรรม เช่น พนักงานธนาคารอาจจะใช้คอมพิวเตอร์กระทำการทุจริตในบัญชีเงินฝากของลูกค้า เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยอาจจะทำการเปลี่ยนแปลงคะแนนสอบให้กับนักศึกษา พนักงานในบริษัทอาจจะคัดลอกข้อมูลจากฐานข้อมูลลูกค้าไปให้คู่แข่งอื่น ฯลฯ

เทคโนโลยีสารสนเทศ [Information Technology (IT)] และระบบสารสนเทศ [Information Systems (IS)] อาจก่อให้เกิดปัญหาทางด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลและสังคม เพราะว่าทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบสารสนเทศจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมอาจจะนำมาซึ่งความรับผิดชอบที่บุคคลพึงจะมีต่อสังคม แต่อย่างไรก็ตามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ใหม่ ๆ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระจายอำนาจ ทรัพย์สิน สิทธิ และภาระหน้าที่ (Obligation) ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) อย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดผู้แพ้ ผู้ชนะ ผู้เสียประโยชน์ ภายใต้สถานะเช่นนี้จะทำให้เกิดการกระทำที่เป็นทั้งความรับผิดชอบต่อทางด้านจริยธรรมและด้านสังคมมากขึ้น

แนวโน้มการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะทำให้เกิดประเด็นที่สำคัญทางด้านจริยธรรม (Ethical issues) ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้มีการค้นคว้ามานานแล้ว อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ จะทำให้ประเด็นทางด้านจริยธรรมได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยขึ้น และทำให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมอย่างแท้จริง องค์ประกอบแนวโน้มทางด้านเทคโนโลยีที่สามารถอธิบายเกี่ยวกับประเด็นทางด้านจริยธรรมมี 4 ประการคือ

1.การทวีคูณของความสามารถในการคำนวณ 2.ความก้าวหน้าของที่เก็บข้อมูล 3.ความก้าวหน้าในเทคนิคการเจาะข้อมูลในฐานข้อมูลขนาดใหญ่ 4.ความก้าวหน้าในโครงสร้างพื้นฐานของโทรคมนาคม (ดร.ประสงค์ ประณีตพลกรัง และคณะ,2543 : 407-408)

1. การทวีคูณของความสามารถในการคำนวณ (The doubling of computing power) จากคุณภาพข้อมูลที่ไม่ดีและความผิดพลาดของระบบที่มีเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาทำให้คนหันมาสนใจในเรื่องระบบมากขึ้น ในอดีตกฎระเบียบและกฎหมายสังคมยังไม่ได้ปรับให้เข้ากับบุคคลที่ถูกละเมิดข้อมูล รวมทั้งความถูกต้องของระบบสารสนเทศ [Information System (IS)] ที่ไม่มีมาตรฐานและไม่ได้การรับประกันซึ่งเป็นที่ยอมรับ แม้ว่าในปัจจุบันจะได้มีการพัฒนาระบบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ให้ดีขึ้นแล้วแต่ก็ยังไม่สามารถขจัดปัญหาดังกล่าวให้หมดไปได้

2. ความก้าวหน้าของที่เก็บข้อมูล (Advances in data storage) เทคนิคและที่เก็บข้อมูลมีการพัฒนาทำให้ที่เก็บข้อมูลมีราคาต่ำลง และสามารถเก็บข้อมูลได้จำนวนมากขึ้นถึง 55 เทียราไบต์/27 ตารางฟุต (Terabytes/27 square-foot space) การเข้าถึงข้อมูลสามารถทำได้อย่างรวดเร็วเมื่อฐานข้อมูลมีความจุมากขึ้นและราคาถูกลงที่จะนำมาใช้ในการเก็บและแจกแจงข้อมูลของลูกค้านี้ ในบางครั้งก็มีผู้ที่ล้วงล้าสิทธิส่วนบุคคลโดยการเข้าไปดูข้อมูลของผู้อื่นจากฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพนี้

3. ความก้าวหน้าในเทคนิคการเจาะข้อมูลในฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Advances in data mining techniques for large databases) ผลจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่อย่างแพร่หลายทำให้เกิดความเสมอภาคในสังคม เพราะในอดีตเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านี้ถูกใช้เฉพาะกลุ่มสังคมชั้นสูง เช่น ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้นรัฐบาลต้องทำอย่างไร ประชาชนจึงจะสามารถรักษาความเสมอภาคภายในสังคมได้ รวมทั้งสนับสนุนในการเข้าถึงข้อมูลที่มีความกระจัดกระจายพร้อมทั้งนำเอาข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ได้

4. ความก้าวหน้าในโครงสร้างพื้นฐานของโทรคมนาคม (Advances in the telecommunications infrastructure) ในการเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กเป็นสิ่งที่ทำได้ในปัจจุบันและสามารถเจาะข้อมูลขนาดใหญ่ในที่ห่างไกลได้ ซึ่งในบางครั้งอาจเป็นการล้วงล้าสิทธิส่วนบุคคล การพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารทางด่วน (Superhighway communication networks) โดยใช้ระบบดิจิทัลสำหรับธุรกิจและบุคคลทำให้เกิดผลกระทบทางด้านจริยธรรมและสังคมซึ่งไม่สามารถหาผู้รับผิดชอบการไหลหรือการกระจายของข้อมูลในเครือข่ายได้

นอกจากนี้ทัศนคติของผู้ที่ทำงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคของสารสนเทศนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาจริยธรรมทางวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยทัศนคติทางจริยธรรมจะสามารถแบ่งออกได้ 5 ประการ (Five Moral dimensions of the information) ได้แก่ 1.สิทธิด้านสารสนเทศและพันธะหน้าที่ 2.สิทธิของทรัพย์สิน 3.ความรับผิดชอบในหน้าที่และการควบคุม 4.คุณภาพระบบ 5.คุณภาพชีวิต (ดร.ประสงค์ ประณีตพลกรัง และคณะ,2543 : 407-408)

1. สิทธิด้านสารสนเทศและพันธะหน้าที่ (Information rights and Obligation) สิทธิด้านสารสนเทศอะไรที่องค์กรพึงมี และความรับผิดชอบอะไรที่บุคคลและองค์กรพึงมี
2. สิทธิของทรัพย์สิน (Property right) ในสังคมที่ไม่มีความชัดเจนในเรื่องสิทธิของทรัพย์สิน จะต้องพิจารณาสังคมนั้นควรที่จะมีการปกป้องสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาอย่างไร
3. ความรับผิดชอบในหน้าที่และการควบคุม (Accountability and Control) การพิจารณาถึงบุคคลที่จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นที่เป็นอันตรายต่อสิทธิของบุคคล สิทธิของสารสนเทศ และสิทธิของทรัพย์สิน
4. คุณภาพระบบ (System quality) เป็นการพิจารณาว่าระบบควรมีมาตรฐานและคุณภาพ เพื่อการปกป้องสิทธิส่วนบุคคล และความปลอดภัยของสังคม
5. คุณภาพชีวิต (Quality of Life) เป็นการพิจารณาว่าค่านิยมใดที่ควรจะรักษาไว้ในสังคมที่ใช้ข่าวสารในการมีความรู้พื้นฐาน สถาบันใดที่ควรจะได้รับ การปกป้องให้พ้นจากการละเมิดฝ่าฝืน การละเมิดค่านิยม และความประพฤติด้านสังคม การประพฤติเชิงสังคม อย่างไรก็ตามควรที่จะได้รับการสนับสนุนจากระบบสารสนเทศ [Information Systems (IS)] ใหม่ ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับจริยธรรมคอมพิวเตอร์

ระบบสารสนเทศนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี การดูแลรักษาความปลอดภัยของ ข้อมูล รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศด้วย จริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญของผู้ที่ ทำงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศจะต้องตระหนักไว้และให้ความสำคัญ ประเด็น สำคัญที่เกี่ยวกับจริยธรรมคอมพิวเตอร์นั้น แบ่งออกได้เป็น 5 ประเด็นดังนี้ 1.ประเด็นด้านทรัพย์สิน ทางปัญญา 2.ประเด็นด้านข้อมูล 3.ประเด็นด้านเครือข่าย 4.ประเด็นด้านเอกสารต่าง ๆ 5.ประเด็น ด้านบุคลากรภายในองค์กรและหน่วยงาน (สุภัทธ์ บุญญนนท์ ,2547 : 158 -159)

1. ประเด็นด้านทรัพย์สินทางปัญญา องค์กรและหน่วยงานทั้งหลาย จำเป็นต้อง หาซื้อซอฟต์แวร์มาใช้อย่างถูกกฎหมายมากขึ้นแม้ทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ต้องทำเพราะ ไทยมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ให้ความคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้ว หากใครละเมิด คือ นำ โปรแกรมที่ไม่ได้ซื้อสิทธิ์การใช้มาใช้ก็เข้าข่ายการละเมิด และอาจถูกผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ฟ้องร้อง ได้ ที่สำคัญคือ ปัจจุบันนี้กลุ่มบริษัทซอฟต์แวร์ต่างประเทศได้ให้สินบนแก่ผู้แจ้งเบาะแสการให้ ซอฟต์แวร์ที่ละเมิด ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าพนักงานของท่านนั้นแหละคือผู้ที่จะทำให้ท่านเดือดร้อน

2. ประเด็นด้านข้อมูล ซึ่งความหมายของคำว่าข้อมูล คือ ทรัพย์สินสำคัญอย่าง หนึ่ง โดยจะต้องดูแลอย่างรอบคอบนับตั้งแต่การเก็บบันทึกข้อมูลให้ถูกต้องและควบคุมให้ผู้มีสิทธิ์ การใช้ข้อมูลเท่านั้นที่จะเข้าถึงข้อมูลได้ โดยตรวจสอบว่าใครคือผู้ใช้และการใช้ข้อมูลนั้นเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ประเด็นด้านเครือข่าย ปัจจุบันองค์กรและหน่วยงานหลายแห่งได้เชื่อมต่อ คอมพิวเตอร์เข้ากับระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ง่ายต่ออาชญากรทางคอมพิวเตอร์ที่จะบุกรุกเข้ามา ในฐานข้อมูลของเรา ดังนั้นภารกิจหลักที่ผู้ดูแลเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต้องเฝ้าระมัดระวังการใช้ เครือข่ายของเราอย่างจริงจังและต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ คือการป้องกันไม่ให้แฮกเกอร์บุกรุก เข้ามาทำลายโปรแกรมหรือข้อมูลในระบบของเราได้ และคอยตรวจสอบการแพร่กระจายของไวรัส คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการระบาดมากขึ้นและส่งผลเสียหายให้แก่ระบบต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดย ควรตรวจสอบไม่ให้พนักงานของเราประพฤติดนเป็นแฮกเกอร์เสียเอง หรือเป็นผู้สร้างไวรัสแล้ว ปล่อยออกไปอาละวาดทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น

4. ประเด็นด้านเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนอีเมล ซึ่งภายในองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ มักไม่ค่อยเข้มงวดในด้านการรักษาความปลอดภัยของเอกสาร ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่าเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งอีเมลที่สำคัญ ๆ ได้หลุดรอดออกไปถึงผู้ที่ไม่ปรารถนาดี หรือผู้ที่จ้างจะดำเนินการร้ายแก่หน่วยงาน ผู้เป็นตัวการในด้านนี้ส่วนใหญ่ก็อาจจะเป็นพนักงาน ซึ่งอาจทำไปเพราะจงใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ได้

5. ประเด็นด้านบุคลากรภายในองค์กรและหน่วยงาน ซึ่งมักจะปล่อยให้เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ทำงานไปตามลำพัง เพราะเห็นว่าเป็นงานด้านเทคนิคผู้บริหารไม่เข้าใจแต่การปล่อยละเลยเช่นนี้ไม่ถูกต้อง จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องตรวจสอบการทำงานของพนักงานว่า ได้ทำงานที่เกี่ยวข้องเฉพาะกับเรื่องของหน่วยงานนั้นหรือไม่ หรือพนักงานนำงานข้างนอกมาอาศัยสถานที่ทำงานให้ผู้อื่น หรือพนักงานอาจทำงานอยู่ตึก ๆ เพื่ออาศัยระบบอินเทอร์เน็ตสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น

ดังนั้น จริยธรรมของนักคอมพิวเตอร์หรือผู้ใช้คอมพิวเตอร์จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม เพราะคนเราย่อมรู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก หากไม่มีความเที่ยงธรรม หรือความซื่อสัตย์ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารแล้วย่อมล่อแหลมต่อความเสียหายภายในองค์กร ตัวอย่างเช่นพนักงานภายในองค์กรได้ขายข้อมูลที่สำคัญขององค์กรให้แก่บุคคลภายนอก โดยที่เขาไม่ได้คำนึงว่าข้อมูลนั้นจะเป็นความลับขององค์กรและไม่คิดที่จะปกป้องข้อมูลขององค์กร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พนักงานคนดังกล่าวจะต้องมีจิตสำนึกในเรื่องการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลขององค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่ ด้วยเหตุนี้จริยธรรมของผู้ใช้คอมพิวเตอร์จึงมีความสำคัญอย่างมาก เพราะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมนุษย์มักเป็นต้นเหตุ หากมนุษย์มีความรับผิดชอบ มีจริยธรรมในการใช้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ลดน้อยลง ด้วยเหตุนี้องค์กรต่าง ๆ จึงพยายามให้การศึกษาและฝึกอบรมพนักงานและนักวิชาชีพอคอมพิวเตอร์ให้มีคุณธรรม โดยองค์กรธุรกิจหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาได้กำหนดข้อแนะนำและหลักการไว้สำหรับเป็นแนวทางทางด้านจริยธรรมของนักวิชาชีพอคอมพิวเตอร์ด้วย

สำหรับแนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณนั้น มีอยู่ว่าจรรยาบรรณของพนักงานมืออาชีพจะประสบความสำเร็จหรือพนักงานพร้อมที่จะปฏิบัติตามจรรยาบรรณมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการด้วยกัน คือ 1.พนักงานเหล่านั้นเข้าใจความหมายและเนื้อหาของจรรยาบรรณหรือไม่ (Realization / Understanding) 2.พนักงานเหล่านั้นมีสมาธิ

คุณค่าของจรรยาบรรณหรือไม่ (Internalization) 3.พนักงานเหล่านั้นยอมปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือไม่ (Practice) (T.L.Cooper,1987 อ้างถึงใน ติน ปรัชญพฤทธิ ,2540)

1. ความเข้าใจความหมายและเนื้อหาของพฤติกรรมที่อาจเสี่ยง / ล่อแหลมต่อการกระทำผิดจรรยาบรรณ ดังจะเห็นได้จากผลงานของ H.Finer and L.G.Nigro และของ G.E.Caiden เป็นต้น

ในทฤษฎีของ Finer นั้น พฤติกรรมที่อาจเสี่ยง / ล่อแหลมต่อการกระทำผิดจรรยาบรรณมีอยู่ 3 ประการด้วยกันคือ

- การไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายระบุไว้
- การปฏิบัติงานที่น้อยกว่าที่กฎหมายระบุไว้
- การปฏิบัติงานที่เกินกว่าที่กฎหมายระบุไว้

Finer and Nigro ได้ชี้ให้เห็นว่ามีพฤติกรรมที่เสี่ยง / ล่อแหลมต่อการกระทำผิดจรรยาบรรณอยู่ 9 ประการด้วยกัน กล่าวคือ

- การกระทำที่ไม่สุจริต
- การกระทำที่ปราศจากจรรยาบรรณ
- การกระทำตนอยู่นอกกฎหมาย
- การกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา
- การละเมิดบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของประชาชน
- การละเลยไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของฝ่ายนิติบัญญัติ
- การปฏิบัติงานที่ไร้ประสิทธิภาพอย่างชัดเจน
- การพยายามปกปิดการกระทำผิดของตน
- การไม่ยอมแสดงความผิดริเริ่ม

ส่วน Caiden นั้นได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่อาจจะเสี่ยง / ล่อแหลมต่อการกระทำผิด จรรยาบรรณหรือที่ Caiden เรียกว่า “โรคระบบราชการ” (Common Bureau pathologies) ซึ่งสามารถเรียงจาก A-Z ทั้งหมด 178 ประการด้วยกัน

2. ความซึ่มซาบคุณค่าหรือความสำคัญของจรรยาบรรณ พนักงานมืออาชีพไม่เพียงแต่จะต้องเข้าใจความหมายและเนื้อหาของจรรยาบรรณ แต่ต้องมีศรัทธาหรือมองเห็นคุณค่า และนำเอาคุณค่าของจรรยาบรรณเหล่านั้นมาเป็นหลักประจำใจหรือคติเตือนใจเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

3. การยอมปฏิบัติตามจรรยาบรรณ การเข้าใจความหมายและเนื้อหาตลอดจน ซึ่มซาบคุณค่าหรือความสำคัญของจรรยาบรรณจะไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง หากในเวลาปฏิบัติงานจริงพนักงานมิได้ปฏิบัติงานตามมาตรฐานจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเอง

จรรยาบรรณวิชาชีพต่าง ๆ

ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละวิชาชีพจะมีลักษณะของงานที่ปฏิบัติแตกต่างกันออกไป รวมไปถึงคุณสมบัติส่วนตัว คุณธรรมและจริยธรรมที่ยึดถือปฏิบัติ อาจมีบางส่วนที่คล้ายคลึงกัน ในด้านที่เป็นคุณธรรมและจริยธรรมพื้นฐาน แต่ในด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพโดยตรง ย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ในส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการนั้นควรจะต้องทราบถึงจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม โดยจรรยาบรรณทางวิชาชีพของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการนั้น ได้มีการกำหนดเป็นแนวทางในการปฏิบัติโดยสมาคมเก่าแก่ของสหรัฐอเมริกา 2 สมาคม ได้แก่ 1. Association for Computing Machinery (ACM) 2. Data Processing Management Association (DPMA)

Association for Computing Machinery (ACM) มีการกำหนดหลักการให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ จะต้องปฏิบัติอยู่ทั้งหมด 24 ข้อ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ คือ
 - 1.1 ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์
 - 1.2 หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น
 - 1.3 ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้

- 1.4 ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง
- 1.5 เคารพในกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น
- 1.6 ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น
- 1.7 เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น
- 1.8 ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน

2. ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ คือ

- 2.1 การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม
- 2.2 การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ
- 2.3 ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ
- 2.4 ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ
- 2.5 ประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์ จะต้องมีความละเอียดและครอบคลุมในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้
- 2.6 เคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลง และความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา
- 2.7 ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และผลที่ได้จากคอมพิวเตอร์มีมากขึ้น
- 2.8 สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านสารสนเทศ จะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น

3. ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ

- 3.1 พนักงานและผู้นำขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสนับสนุนให้เกิดความรับผิดชอบนั้น
- 3.2 มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศ ภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยทางกายภาพของพนักงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน
- 3.3 รับรู้ สนับสนุน และกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรสารสนเทศขององค์กร
- 3.4 มีความแน่ใจว่าระบบที่ได้รับการออกแบบ ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

3.5 สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์

3.6 สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์

4. การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 2 ข้อ คือ

4.1 พนักงานภายในองค์กรควรจะได้รับ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

4.2 การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกสิ้นสุดลง

Data Processing Management Association (DPMA) มีการกำหนดภาระหน้าที่ให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ควรปฏิบัติอยู่ทั้งหมด 23 ข้อ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ภาระหน้าที่ต่อสังคม มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 5 ข้อ คือ

1.1 รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูล โดยพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน

1.2 ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

1.3 สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม

1.4 ไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1.5 ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว

2. ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ

2.1 ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย

- 2.2 หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
- 2.3 ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม
- 2.4 พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่เปิดเผยความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
- 2.5 ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง
- 2.6 ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว

3. ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ

- 3.1 มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์
- 3.2 มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารได้ความสามารถที่ดีที่สุด
- 3.3 ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
- 3.4 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
- 3.5 ไม่เปิดเผยหรือยับยั้งข้อที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
- 3.6 ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

4. ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ

- 4.1 มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ
- 4.2 มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง
- 4.3 มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น
- 4.4 ร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจและสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้

4.5 ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต
หรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน

4.6 ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์
ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ซึ่งในปัจจุบันวิชาชีพต่าง ๆ หลากหลายวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพได้ตระหนัก
และเล็งเห็นถึงความสำคัญของจรรยาบรรณจึงได้มีการกำหนดหลักการและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
กับจรรยาบรรณขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในวิชาชีพต่าง ๆ โดยให้สมาชิกในวิชาชีพนั้น ๆ
ได้ยึดถือและนำไปปฏิบัติ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างของจรรยาบรรณในวิชาชีพบางส่วนที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกับวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่
สังคม

จรรยาบรรณของนักธุรกิจ

จรรยาบรรณของนักธุรกิจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พึงถือว่าเกียรติสำคัญกว่าผลประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น
2. พึงให้เกียรติบุคคลเหนือวัตถุเสมอ
3. พึงมีความสุขจิตในการแจ้งคุณภาพของสินค้า หรือบริการของตน
4. พึงมีเมตตาธรรมต่อทุกคนที่ด้อยกว่าตนไม่ว่าในทางใด
5. พึงร่วมมือกับรัฐบาลในทุกทาง เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย และความสงบ
สุขของบ้านเมือง
6. พึงเฉลี่ยผลกำไรอย่างทั่วถึงแก่ผู้ร่วมงานทุกคนตามอัตราส่วนของความ
รับผิดชอบ อย่างน้อยที่สุดจะต้องเพียงพอสำหรับให้ครอบครัวดำรงชีพอยู่ได้อย่างเหมาะสมกับ
ความเป็นมนุษย์
7. พึงร่วมมือกับนักบริหารอื่นๆ เพื่อบริการสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
สะดวก และปลอดภัยที่สุด

8. พึ่งปฏิบัติต่อชนกรรมมาชีพในฐานะผู้ร่วมงาน ไม่ใช่เครื่องจักรที่อยากจะทำ
ทิ้งขว้างเมื่อใดก็ได้
9. พึ่งมีความรับผิดชอบให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกคนดำรงอาชีพได้อย่าง
เหมาะสมกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
10. พึ่งส่งเสริมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้าน
อาชีพ สังคม และมนุษยธรรม
11. พึ่งส่งเสริมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกคน มีความปลอดภัยในการทำงาน
และมีเวลาพักผ่อนเพียงพอตามลักษณะของงาน
12. พึ่งให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นเพื่อปรับปรุง
กิจการ
13. พึ่งส่งเสริมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเก็บหอมรอมริบและร่วมลงทุนใน
กิจการด้วย
14. พึ่งสนใจส่งเสริมการศึกษาของทายาทของผู้ร่วมงาน

จรรยาบรรณของนักสื่อมวลชน

จรรยาบรรณของนักสื่อมวลชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พึ่งถือว่าเกียรติและบุคลิกภาพของคนอยู่เหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น
2. พึ่งสุจริตต่อวิชาชีพ ต่อหน้าที่โดยไม่ยอมรับอำมิสสินจ้าง สินบนที่ให้
บิดเบือนเจตนาภรณ์ของตนเอง
3. พึ่งตระหนักในความรับผิดชอบต่อทุกเรื่องที่ออกทางสื่อมวลชนต้องไม่
อคติ สนับสนุนหรือให้ร้ายใคร ต้องเป็นกลางเสมอ
4. พึ่งเสนอข่าวตามที่มีหลักฐาน ถ้าหากภายหลังพบว่าผิดพลาดพึงแก้ข่าว
ด้วยความรับผิดชอบ
5. พึ่งงดเว้นการใช้สื่อมวลชนเพื่อการกลั่นแกล้งหรือแก้แค้น

6. ฟังสนองความปรารถนาของสังคมเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชาติ
7. ฟังสนองเป้าหมายของสังคมไทย โดยสนับสนุนการอ้างชาติ ศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครอง
8. ฟังเสนอความรู้รอบตัวที่มีคุณประโยชน์ต่อคนจำนวนมาก ทั้งนี้โดยพิจารณาจากเหตุผล มิใช่เพื่อธุรกิจของสื่อมวลชนแต่เพียงอย่างเดียว
9. เสนอความบันเทิงที่ไม่เป็นพิษภัย ถ้าจำเป็นต้องแยกประเภทผู้บริโภคข่าวต้องประกาศให้ทราบ
10. ไม่ยอมให้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือของผู้หนึ่งผู้ใดที่มีเป้าหมายมิชอบ
11. กล้าชี้ข้อตำหนิในสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ
12. เป็นสื่อสาธารณะเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

จรรยาบรรณแพทย์

จรรยาบรรณของแพทย์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ฟังถือว่าคนมีค่าเหนือวัตถุ
2. ฟังถือว่าเกียรติ ศักดิ์ศรีอยู่เหนือผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น
3. ไม่ถือว่าผู้ป่วยเป็นโอกาสให้ได้ทำการทดลอง
4. ฟังรักษาความลับของผู้ป่วย ที่รู้ได้จากการรักษาพยาบาล
5. ฟังร่วมมือกับแพทย์ และผู้เกี่ยวข้องเพื่อหาวิธีการรักษาพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เรียกร้องค่าตอบแทนที่ชอบธรรม โดยไม่ขัดต่อจรรยาบรรณแพทย์
6. ฟังให้ยารักษาที่เชื่อว่าเป็นประโยชน์จริงแก่ผู้ป่วย ไม่สักแต่ว่าตั้งหน้าตั้งตาเพื่อให้ขายสินค้าได้
7. ฟังถือว่าการรักษาพยาบาลเป็นอาชีพไม่มุ่งเน้นเป็นธุรกิจ
8. ฟังชวนช่วยหาความรู้ในภารกิจของตนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

9. ฟังถือว่าการรักษาพยาบาลอยู่นอกขอบข่ายของชาติ ศาสนา เชื้อชาติ
ชั้นวรรณะ ฐานะ สถานภาพของบุคคล

10. ฟังถือว่าการต่ออายุ และให้สุขภาพเป็นการให้ที่ทุกคนปรารถนาเหนือสิ่ง
ใดทั้งหมด จะตีราคาเป็นตัวเงินไม่ได้

11. ฟังช่วยต่ออายุให้แม้จะไม่หวังได้อะไรตอบแทนเลย แต่แพทย์ก็มีสิทธิ
เรียกร้องตามสิทธิอันควร

12. ฟังงดเว้นอธิบายทุกอย่าง

จรรยาบรรณของนักกฎหมาย

จรรยาบรรณของนักกฎหมาย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ฟังถือว่านักกฎหมายทุกคน เป็นที่ฟังของประชาชนทุกคนในด้านความ
ยุติธรรม จึงเป็นภาระหน้าที่ของนักกฎหมายจะต้องพิทักษ์ธรรม

2. ฟังถือว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิในเรื่องความยุติธรรมเท่าเทียมกัน

3. ฟังถือว่ความยุติธรรมอยู่เหนืออำิสสินจ้างหรือผลประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

4. ฟังถือว่ากฎหมายเป็นเพียงเครื่องมือของความยุติธรรม มิใช่มาตรการ
ความยุติธรรม

5. ฟังถือว่างานด้านกฎหมายเป็นงานอาชีพ อย่าถือเป็นธุรกิจ

6. ฟังถือว่ความยุติธรรมเป็นกลางสำหรับคนทุกชาติ ทุกศาสนา ทุกฐานะ

7. ฟังถือว่ามนุษย์มีค่าเหนือกว่าวัตถุใด ๆ

8. ฟังชวนชววยหาความรู้ให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ

9. ฟังถือว่เวลามีส่วนช่วยตัดสินความยุติธรรมอย่างมาก จึงไม่ฟังรีบร้อน
ตัดสินใจโดยไม่จำเป็น

10. ฟังงดเว้นอธิบายทุกประเภท

11. พึงรักเกียรติยิ่งกว่าทรัพย์สินใดทั้งหมด

จรรยาบรรณวิชาชีพวิศวกรรม

จรรยาบรรณของวิชาชีพวิศวกรรม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
2. ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ
3. ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
4. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน
5. ไม่เรียก รับ หรือยินยอมรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบจากผู้รับเหมาหรือบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง
6. ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่การแสดงชื่อ คุณวุฒิ ที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้นั้น
7. ไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำ
ได้
8. ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
9. ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานที่ตนไม่ได้
รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง
10. ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้
ว่าจ้าง
11. ไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

12. ไม่รับทำงานหรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการทำงานหรือตรวจสอบตามหน้าที่ หรือได้แจ้งให้
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้า

13. ไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการแข่งขัน
ราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรหรือได้รับความยินยอม
เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรกและ ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

14. ไม่ใช้หรือคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น
นั้น

15. ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของผู้
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

จรรยาบรรณวิชาชีพตรวจสอบบัญชี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติผู้สอบ
บัญชี พ.ศ. 2505 ให้กำหนดมรรยาทของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ดังนี้

1. ไม่รับสอบบัญชีในกิจการที่ตนขาดความเป็นอิสระ
2. ไม่รับสอบบัญชีในกิจการที่ตนขาดความเป็นกลางโดยมีผลประโยชน์หรือ
ตำแหน่งเกี่ยวกับกิจการนั้น หรือโดยมีเหตุอื่นที่อาจก่อให้เกิดความลำเอียง ยกเว้นค่าธรรมเนียม
เนียมที่ได้รับจากการประกอบวิชาชีพสอบบัญชี หรือ หน้าที่ในการประกอบวิชาชีพอิสระอื่นที่
เกี่ยวกับกิจการนั้น
3. ปฏิบัติงานสอบบัญชีด้วยความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
4. ไม่ปกปิดข้อเท็จจริง หรือบิดเบือนความจริง อันเป็นสาระสำคัญของบ
การเงินที่ตนลงลายมือชื่อรับรองในรายงาน โดยการแสดงความเห็น ซึ่งอาจทำให้เกิดการหลงผิด
และอาจเสียหายแก่กิจการที่สอบบัญชื่อนั้นหรือแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง
5. ไม่สอบบัญชีในกิจการที่เกินความรู้ความสามารถของตนที่จะปฏิบัติงาน
ได้

6. ปฏิบัติงานสอบบัญชี ด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ ตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป
7. ไม่ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานโดยการแสดงความเห็นเกี่ยวกับการคาดคะเนรายการใด ๆ ของกิจการที่ตนรับสอบบัญชี เว้นแต่เป็นการสอบบัญชี หรือสอบทานตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป
8. ไม่ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานโดยการแสดงความเห็นในการสอบบัญชีของกิจการที่ตนมิได้ปฏิบัติงานสอบบัญชี หรือควบคุมการสอบบัญชีตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป
9. ไม่ยินยอมให้ผู้อื่นอ้างว่าตนเป็นผู้ทำการสอบบัญชีในกิจการใดโดยตนมิได้ปฏิบัติงานสอบบัญชีหรือควบคุมการสอบบัญชีในกิจการนั้น
10. ให้บันทึกความเห็นไว้ในรายงานการสอบบัญชี เมื่อปรากฏว่ากิจการที่ตนรับสอบบัญชีนั้น มีการปฏิบัติที่ขัดหรือแย้งกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และมีผลกระทบที่สำคัญต่องบการเงิน
11. การลงลายมือชื่อรับรองโดยการแสดงความเห็นในรายงานการสอบบัญชี โดยมีเงื่อนไขหรือ โดยไม่แสดงความเห็น หรือ โดยแสดงความเห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง ต้องแสดงเหตุผลไว้ในรายงานนั้นด้วย
12. ไม่เปิดเผยความลับของกิจการที่ตนได้รู้มาในหน้าที่จากการสอบบัญชี เว้นแต่กรณีที่ต้องให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามกฎหมาย
13. ไม่ละทิ้งการปฏิบัติงานสอบบัญชีที่รับไว้แล้วโดยไม่มีเหตุอันสมควร
14. ไม่แย่งงานสอบบัญชีจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตอื่น
15. ไม่ทำการสอบบัญชีเกินกว่าที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตอื่นเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้มอบหมายนั้น
16. ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

17. ไม่โฆษณาหรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาด้วยประการใด ๆ ซึ่งประกอบวิชาที่สอบบัญชี เว้นแต่การแสดงชื่อ คุณวุฒิ ที่อยู่ หรือชื่อและที่ตั้ง สำนักงานของตน
18. ไม่ให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้บุคคลอื่นแนะนำหรือจัดหางานสอบบัญชีมาให้ตนทำ
19. ไม่เรียก หรือรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์ จากบุคคลใด ในเมื่อบุคคลนั้นได้รับงานเพราะการแนะนำหรือการจัดหางานของตน ในฐานะที่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของกิจการนั้น
20. ไม่กำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนโดยถือเอาอัตราสูงต่ำของยอดเงินหรือ ของมูลค่าทรัพย์สินใด ที่ตนสอบบัญชี หรือมีส่วนร่วมในการสอบบัญชีเป็นเกณฑ์

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

William and David (1996) กล่าวว่า ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับความเข้าใจในจริยธรรม คือ จริยธรรมในแต่ละองค์กรนั้นจะต้องมีประสิทธิภาพที่สัมพันธ์โดยตรงต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผิดกฎหมายและพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมภายใต้ขอบเขตของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ซึ่งหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับจริยธรรมดูเหมือนว่าจะช่วยเหลือในการจัดหาสภาพแวดล้อมทางจริยธรรม ที่จะเป็นประโยชน์ต่อความต้องการของสังคมในความรับผิดชอบและพฤติกรรมของผู้เชี่ยวชาญให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการนั้น

Lewis (1985) กล่าวว่า จริยธรรมทางธุรกิจ คือ กฎศีลธรรม มาตรฐานหลักเกณฑ์ หรือ หลักการ ซึ่งจัดทำเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับความถูกต้องและความซื่อสัตย์ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับจริยธรรม

Athey (1993) กล่าวว่า การศึกษาของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการธุรกิจและวิศวกรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมในการยอมรับทางจริยธรรมที่แตกต่างกันมากกว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้

Vitell and Davis (1990) กล่าวว่า การศึกษาได้แสดงผลสำรวจการทำงานของผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ที่มีโอกาสปฏิบัติงาน ซึ่งเขาคิดว่าได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว แต่ยังมีผิดจริยธรรม Forcht (1991) ได้สำรวจ CEO ในปี 1988 เกี่ยวกับอุตสาหกรรมจำนวน 100 บริษัท ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องการแสดงความเอาใจใส่ในพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งสรุปได้ว่า คำตอบของ CEO โดยส่วนตัวแล้วจะยึดถือมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลักปฏิบัติอย่างมากและพวกเขายังคงมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริษัทสามารถดำรงอยู่ภายใต้กรอบของมาตรฐานทางสังคม

Chieh-Peng and Cherng (2003) กล่าวว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวกับจริยธรรมจะมีประโยชน์ต่อธุรกิจและผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรม เช่น การแพร่กระจายของไวรัสเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ การละเมิดลิขสิทธิ์ทางด้านโปรแกรม การเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต การทุจริตที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อธุรกิจ Kuo and Hsu (2001) กล่าวว่า ยังมีพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมต่อข้อมูล ซึ่งจะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ขัดแย้งในการใช้ข้อมูล เทคโนโลยีที่ใช้ในการค้นหาข้อมูล และระบบสารสนเทศอีกด้วย

David and Roy (1991) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่ได้รับจากการสืบสวนการปฏิบัติงานต่อการตัดสินใจในระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่จะพบว่าผู้บริหารจะทำการตัดสินใจทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน ภายใต้ขอบเขตของหน่วยงานที่แตกต่างกัน และการวิจัยยังได้ทำการทดสอบต่อไปอีกว่า ระบบสารสนเทศขั้นพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ยังต้องอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่บีบบังคับให้ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของจริยธรรมที่จะมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม

Edward , Dan and Jean (1990) กล่าวว่า พฤติกรรมการบริหารจริยธรรมส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับปัญหาที่ซับซ้อนขององค์กรธุรกิจ ซึ่งการตัดสินใจของพนักงานต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการมีจริยธรรม หรือการผิดจริยธรรมนั้น จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อแต่ละบุคคลและต่อปัจจัยของสถานการณ์ ดังนั้นการสรุปจริยธรรมการบริหารในองค์กรธุรกิจนั้นต้องการให้ผู้บริหารรับรองพฤติกรรมที่เกี่ยวกับจริยธรรม เช่น ในการพัฒนาป้องกันวิธีการทำงาน การเตรียมเกี่ยวกับการอบรมทางจริยธรรม การสร้างจริยธรรมและข้อกำหนดในพฤติกรรมทางจริยธรรมขององค์กรธุรกิจ

Scott and Bonald (1990) กล่าวว่า ความถี่ และโอกาสสำหรับพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ จะตรวจสอบได้โดยการสังเกตเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริหารระดับสูงที่มีต่อจริยธรรม ภายใต้ความรับผิดชอบทางสังคมและหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมที่ผู้บริหารระดับสูงพึงจะต้องเข้าใจ และได้ข้อสรุปสำหรับพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมนั้น ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเป็นผู้ที่มีโอกาสในการปฏิบัติงานที่ผิดจริยธรรมได้ แต่มักจะเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง ดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จทางด้านธุรกิจ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องพยายามทำให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการมีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมอย่างลึกซึ้ง และปฏิบัติงานภายใต้จริยธรรมนั้น ๆ อย่างเข้มงวดด้วย

Mark (2001) กล่าวว่า หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจริยธรรมได้มีการยอมรับเพิ่มขึ้นในองค์กรทั่วโลก โดยผู้บริหารจะทำให้พนักงานเกิดความเข้าใจในจริยธรรม ซึ่งในการศึกษานี้กลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักบัญชีบริหารจำนวน 613 คน จาก US การศึกษาดังกล่าวหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบสารสนเทศ ในทัศนคติและพฤติกรรมของนักบัญชีบริหาร ซึ่งหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับจริยธรรมในองค์กรนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อองค์กร แต่ก็ไม่ใช่เป็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในการรายงานข้อสังเกตพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมนั้น

Nicola and Dimitri (1999) กล่าวว่า การศึกษานี้ได้สำรวจเกี่ยวกับบทบาทของจริยธรรมในการควบคุมผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งการยอมรับจริยธรรมของผู้เชี่ยวชาญในแอฟริกาใต้ในด้านการสื่อสารทางธุรกิจ โดยเฉพาะการสื่อสารกับนักบัญชี ทัศนคติ นักวิจัย ความต้องการ และความเอาใจใส่ในหลักเกณฑ์ของวิชาชีพ ความถี่ การยอมรับ และขัดแย้งกับคุณสมบัติของหลักเกณฑ์ ซึ่งอยู่ที่การค้นหาความขัดแย้งระหว่างหลักเกณฑ์ของบริษัทและหลักเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญนั้น

James , Sally and John (2001) กล่าวว่า การคำนึงถึงความสนใจในงานวิจัย โดยเฉพาะของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการที่เกี่ยวกับความสนใจของเฉพาะกลุ่มและของสาธารณะ ซึ่งการวิจัยนี้ได้ทดสอบสภาพแวดล้อมของสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการบังคับใช้หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญที่มีความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญนักบัญชี โดยเฉพาะการวิจัยนี้ได้สำรวจความเข้าใจของการกระทำที่บังคับใช้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่กระตุ้นพฤติกรรมให้เกิดการเคลื่อนไหวบางส่วนในกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะกลุ่ม

Bologna (1987) กล่าวว่า การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญระบบสารสนเทศนั้น บุคคลที่บริหารข้อมูลจะต้องมีความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความสามารถ ความขยัน ความจงรักภักดี และความระมัดระวัง ซึ่ง 6 ปัจจัยนี้จะมีอิทธิพลในการบริหารข้อมูล เมื่อมีสถานการณ์ที่บีบบังคับให้ต้องเลือกเกี่ยวกับจริยธรรมในธุรกิจ คือ กฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวกับตัวผู้เชี่ยวชาญ หลักเกณฑ์ทางจริยธรรมของอุตสาหกรรม หลักเกณฑ์ทางจริยธรรมของบริษัท ซึ่งมีความกดดันจากสังคมภายนอกและความกดดันของบุคคล โดยรูปแบบของกฎที่ประยุกต์จากการกระทำของบุคคลที่รู้เรื่องภายในบริษัทเป็นอย่างดี ดังนั้น ปัจจัยที่เป็นเกณฑ์ทางจริยธรรมของบริษัท คือ พฤติกรรมของผู้บริหารสูงสุด

Dean (1992) กล่าวว่า ความจำเป็นที่เห็นได้ชัดสำหรับการเข้าใจในหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับจริยธรรมนั้นจะสามารถกำหนดความคาดหวังสำหรับพฤติกรรมที่เป็นหลักการในการตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินบริษัทในด้านจริยธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2546 โดยมีทั้งหมด 1 บริษัท ซึ่งยกเว้นธุรกิจขนาดกลางที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ [Market Alternative Investment (MAI)] จำนวน 12 บริษัท และกองทุน จำนวน 9 บริษัท ตามที่ได้แสดงไว้ในตาราง

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวนบริษัท
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	ธุรกิจการเกษตร	21
	อาหารและเครื่องดื่ม	23
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	ของใช้ในครัวเรือน	7
	อัญมณีและเครื่องประดับ	2
	เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง	3
	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	22
3. การเงิน	ธนาคาร	14
	เงินทุนหลักทรัพย์	30
	ประกันชีวิตและประกันภัย	20
4. วัสดุภัณฑ์และสินค้าอุตสาหกรรม	เคมีภัณฑ์และพลาสติก	12
	เครื่องมือและเครื่องจักร	2
	บรรจุภัณฑ์	14
	เยื่อกระดาษและกระดาษ	3
	ยานพาหนะและอุปกรณ์	10
5. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	วัสดุก่อสร้างและตกแต่ง	23
	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	38

1. จำนวนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นธุรกิจขนาดกลางที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) และกองทุน จากข้อมูลที่เปิดเผยในเว็บไซต์ www.set.or.th ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2547

6. ทรัพยากร	พลังงาน	12
	เหมืองแร่	1
7. บริการ	พาณิชย์	15
	บันเทิงและสันทนาการ	14
	การแพทย์	12
	โรงแรมและบริการท่องเที่ยว	11
	การพิมพ์และสิ่งพิมพ์	8
	บริการเฉพาะกิจ	2
	ขนส่ง	8
	คลังสินค้าและไซโล	5
8. เทคโนโลยี	สื่อสาร	16
	เครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์	13
	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	10
9. ไม่ได้จัดกลุ่ม	อื่น ๆ	5
	REHABCO	42
	รวม	418

กลุ่มตัวอย่าง มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ เป็นบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจะต้องมีผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ เป็นผู้รับผิดชอบในการทำงานตามหน้าที่ของตน ในปี พ.ศ. 2546 โดยที่กลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling ซึ่งเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ให้ทุก ๆ หน่วยมีโอกาสที่จะถูกเลือกเท่ากัน โดยใช้วิธีการเปิดตารางเลขสุ่ม (Random Number Table) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขนาดของตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่นให้เท่ากับ 95%

โดยที่ n = ขนาดของตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

หมายเหตุ: ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ 0.05

$$n = \frac{418}{1 + 418(0.05)^2}$$

$$n = 204.401$$

ขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณประมาณ 204.401 บริษัท ซึ่งผู้ทำการวิจัย จะเพิ่มขนาดตัวอย่างเพื่อส่งแบบสอบถามให้ผู้آنวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นจำนวน 210 บริษัท ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1.ผู้آنวยการฝ่ายบัญชีจำนวน 210 ตัวอย่าง 2.ผู้บริหารระบบสารสนเทศจำนวน 210 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ จะมีลักษณะคำถามแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด โดยที่แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียวเป็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบแสดงความเข้าใจทางจรรยาบรรณของวิชาชีพ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ซึ่งกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM สามารถ แบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทั่วไป มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ คือ

1.1 ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์

1.2 หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น

- 1.3 ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้
- 1.4 ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง
- 1.5 เคารพในกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น
- 1.6 ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น
- 1.7 เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น
- 1.8 ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน

2. ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ คือ

- 2.1 การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตทางวิชาชีพที่เหมาะสม
- 2.2 การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ
- 2.3 ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ
- 2.4 ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ
- 2.5 ประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์ จะต้องมีความละเอียดและครอบคลุมในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้
- 2.6 เคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลงและความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา
- 2.7 ทำให้ความเข้าใจของสาธารณะชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากคอมพิวเตอร์มีมากขึ้น
- 2.8 สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านการสื่อสารจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น

3. ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ

- 3.1 พนักงานและผู้นำขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสนับสนุนให้เกิดความรับผิดชอบนั้น
- 3.2 มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศ ภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยทางกายภาพของพนักงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน

3.3 รับรู้ สนับสนุน และกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร

3.4 มีความแน่ใจว่าระบบที่ได้รับการออกแบบ ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

3.5 สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์

3.6 สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์

4. การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 2 ข้อ คือ

4.1 พนักงานภายในองค์กรควรจะได้รับ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

4.2 การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกสิ้นสุดลง

ส่วนกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย DPMA ก็ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ภาระหน้าที่ต่อสังคม มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 5 ข้อ คือ

1.1 รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูล โดยพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน

1.2 ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

1.3 สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม

1.4 ไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1.5 ไม่ใช่ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว

2. ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ
 - 2.1 ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย
 - 2.2 หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
 - 2.3 ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม
 - 2.4 พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่เปิดเผยความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
 - 2.5 ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง
 - 2.6 ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว
3. ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ
 - 3.1 มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์
 - 3.2 มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารได้ความสามารถที่ดีที่สุด
 - 3.3 ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
 - 3.4 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
 - 3.5 ไม่บิดเบือนหรือยับยั้งข้อที่เกี่ยวกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
 - 3.6 ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
4. ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ คือ
 - 4.1 มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ
 - 4.2 มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง

- 4.3 มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น
- 4.4 ร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจและสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้
- 4.5 ไม่ใช่หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน
- 4.6 ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ส่วนที่ 3 เป็นการให้แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อจะพิจารณาคำตอบจากความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างโดยคำตอบที่ให้ผู้ตอบได้เลือกแสดงความเข้าใจ รวมทั้งการวัดความเข้าใจซึ่งจะแบ่งออกเป็น 7 ระดับ สร้างขึ้นตามวิธีของ (Likert Scale) โดยมีลำดับการให้คะแนนดังต่อไปนี้

ระดับที่ 7 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจมากที่สุด	ให้	7	คะแนน
ระดับที่ 6 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจมาก	ให้	6	คะแนน
ระดับที่ 5 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจค่อนข้างมาก	ให้	5	คะแนน
ระดับที่ 4 หมายถึง ผู้ตอบไม่แน่ใจ	ให้	4	คะแนน
ระดับที่ 3 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจค่อนข้างน้อย	ให้	3	คะแนน
ระดับที่ 2 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับที่ 1 หมายถึง ผู้ตอบเข้าใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์เทียบระดับความเข้าใจ

จากเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสำคัญต่อความเข้าใจทางด้านจรรยาบรรณ
วิชาชีพพระบวรสารสนเทศเพื่อการจัดการในแต่ละส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะให้คะแนนความเข้าใจ
ในแต่ละระดับความสำคัญต่อความเข้าใจ ดังนี้

ผู้ตอบเข้าใจมากที่สุด	ให้	7	คะแนน
ผู้ตอบเข้าใจมาก	ให้	6	คะแนน
ผู้ตอบเข้าใจค่อนข้างมาก	ให้	5	คะแนน
ผู้ตอบไม่แน่ใจ	ให้	4	คะแนน
ผู้ตอบเข้าใจค่อนข้างน้อย	ให้	3	คะแนน
ผู้ตอบเข้าใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ผู้ตอบเข้าใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ภาพรวมของระดับความสำคัญต่อความเข้าใจในแต่ละข้อทางด้านจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพพระบวรสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA เป็น
การนำคะแนนของแบบสอบถามข้างต้นของแต่ละส่วนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้วิจัยได้
แบ่งเกณฑ์ความหมายของค่าเฉลี่ยออกเป็น 7 ระดับ โดยใช้วิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น
คือ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{7-1}{7} = 0.85$$

จากการคำนวณข้างต้น สามารถแบ่งเกณฑ์ความหมายของคะแนนเฉลี่ยได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	6.16 – 7.00	หมายถึง	มีความเข้าใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	5.30 – 6.15	หมายถึง	มีความเข้าใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.44 – 5.29	หมายถึง	มีความเข้าใจค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.58 – 4.43	หมายถึง	มีความไม่แน่ใจ
คะแนนเฉลี่ย	2.72 – 3.57	หมายถึง	มีความเข้าใจค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.86 – 2.71	หมายถึง	มีความเข้าใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.85	หมายถึง	มีความเข้าใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ โดยแหล่งข้อมูลจะมาจาก 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้มาจากแบบสอบถามที่ส่งผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) และแบบสอบถามที่ส่งและแนบซองสำหรับตอบกลับทางไปรษณีย์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและกลุ่มผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งระยะเวลาในการดำเนินการอยู่ในช่วง มกราคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2548

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้มาจากการค้นคว้าจากงานวิจัยของต่างประเทศ ตำราภาคภาษาอังกฤษ (Text Books) หนังสือ หรือเอกสารต่าง ๆ ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ บทความวารสาร และข้อมูลจากเว็บไซต์ (website) บนอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science – SPSS) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ดังนี้

- การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เป็นการอธิบายข้อมูลตามลักษณะต่าง ๆ ของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ ด้วยจำนวนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ย

- การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงอนุมาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 สูตรค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum f(x)}{n}$$

2. จะใช้วิธีการทดสอบสถิติ คือ สถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศ กับความเข้าใจในจรรยาบรรณภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA โดยสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ

H_0 : ตัวแปร 2 ตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ตัวแปร 2 ตัวไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน

สถิติทดสอบ

$$\chi^2 = \sum \sum \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

โดยที่

O_{ij} (Observed Frequency) = ความถี่หรือจำนวนครั้งที่เกิดในระดับที่ i ของตัวแปรที่ 1 และระดับที่ j ของตัวแปรที่ 2 ที่เกิดขึ้นจริงของตัวอย่างขนาด n

E_{ij} (Expected Frequency) = ความถี่หรือจำนวนครั้งที่คาดว่าจะเกิดในระดับที่ i ของตัวแปรที่ 1 และระดับที่ j ของตัวแปรที่ 2

$$n = \text{ขนาดตัวอย่างหรือจำนวนครั้งที่ทดลองและ } \sum \sum O_{ij} = \sum \sum E_{ij} = n$$

$$E_{ij} = n_{i.} \cdot n_{.j}$$

เมื่อ

$n_{i.}$ = ผลรวมของความถี่ในระดับที่ i ของตัวแปรที่ 1

$n_{.j}$ = ผลรวมของความถี่ในระดับที่ j ของตัวแปรที่ 2

และสถิติทดสอบ χ^2 มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ด้วยองศาอิสระ $(c - 1)(r - 1)$

เมื่อ

c คือ จำนวนระดับของตัวแปรที่ 1

r คือ จำนวนระดับของตัวแปรที่ 2

ขอบเขตของการปฏิเสธสมมติฐานหลัก จะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ถ้า $\chi^2 > \chi^2_{(1 - \alpha)}$ ที่องศาอิสระ $(c - 1)(r - 1)$ (เนื่องจากถ้า H_0 จริง O_{ij} กับ E_{ij} ต้องเท่ากันหรือมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งมีผลทำให้ χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทที่ 4 นี้เป็นการนำเอาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ของการวิจัยในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มาทำการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล ซึ่งข้อมูลปฐมภูมิดังกล่าวนี้ได้มาจากการใช้แบบสอบถามที่ส่งให้กับผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่าง 210 บริษัท ซึ่งแบ่งออกเป็น 1.ผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชี จำนวน 210 ตัวอย่าง 2.ผู้บริหารระบบสารสนเทศ จำนวน 210 ตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคทางสถิติต่าง ๆ อันประกอบไปด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้สามารถนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วนต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 4.1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

รายการ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. กลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสอบถาม แบ่งเป็น		
1.1 ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	210	100
1.2 ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	210	100
2. แบบสอบถามที่ได้ตอบกลับ แบ่งเป็น		
1.1 ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	98	46.7
1.2 ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	96	45.7
3. แบบสอบถามที่ไม่ได้ตอบกลับ แบ่งเป็น		
1.1 ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	112	53.3
1.2 ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	114	54.3
4. แบบสอบถามไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ แบ่งเป็น		
1.1 ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	2	0.01
1.2 ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	0	0.00

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสอบถามจำนวน 210 บริษัท ซึ่งแบบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1.ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี 2.ผู้บริหารระบบสารสนเทศ ในจำนวนนี้ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ตอบกลับมาเป็นจำนวน 98 บริษัท และ 96 บริษัทตามลำดับหรือคิดเป็นร้อยละ 46.7 และร้อยละ 45.7 ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่งแบบสอบถาม โดยที่จำนวนนี้มีแบบสอบถามที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ห้ข้อมูลได้จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 0.01 เป็นของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ซึ่งแบบสอบถามที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ห้ข้อมูลได้นั้นเป็นแบบสอบถามที่ไม่ได้มีการแสดงความคิดเห็นกลับมา (ไม่มีการตอบแบบสอบถาม) ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้เหตุผลว่าไม่มีความรู้ในด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ส่วนที่เหลืออีก 112 บริษัท และ 114 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 53.3 และร้อยละ 54.3 เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยยังไม่ได้รับ อาจเป็นเพราะว่า แบบสอบถามเกิดการสูญหายระหว่างการส่งถึงผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศภายในบริษัท หรืออาจจะเป็นขั้นตอนในการส่งของไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้เพียงแต่ระบุตำแหน่งงานในการจำหน่ายของ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน (จากแบบสอบถามส่วนที่ 1)

ใน ส่วนที่ 2 ของการนำเสนอผลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เบื้องต้นซึ่งจะเป็นคำถามในส่วนแรกของแบบสอบถามโดยคำถามที่ใช้จะเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.1 เพศ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีจะมีเพศหญิงเป็นผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 63 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 65.6 และเพศชายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.4 ส่วนกลุ่มของผู้บริหารระบบสารสนเทศจะมีเพศหญิงเป็นผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.2 และเพศชายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 67 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.8 ดังนั้นสรุปได้ว่ากลุ่มของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีจะมีเพศหญิงเป็นผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าเพศชาย ส่วนกลุ่มของผู้บริหารระบบสารสนเทศจะมีเพศชายเป็นผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	ตำแหน่งงาน			
	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี		ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	33	34.4	67	69.8
หญิง	63	65.6	29	30.2
รวม	96	100.0	96	100.0

4.2.2 อายุ

โดยผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและกลุ่มของผู้บริหารระบบสารสนเทศ ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 43 ปี เป็นจำนวน 46 คนและ 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.9 และร้อยละ 45.8 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและกลุ่มของผู้บริหารระบบสารสนเทศที่น้อยที่สุดจะมีอายุอยู่ในช่วง 25 – 31 ปี ซึ่งมีจำนวน 6 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นสรุปได้ว่าอายุของผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 43 ปี ซึ่งมีจำนวน 90 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.87 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 192 คน จากตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	ตำแหน่งงาน			
	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี		ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
25 - 31 ปี	6	6.3	6	6.3
32 - 37 ปี	13	13.5	17	17.7
38 - 43 ปี	31	32.3	29	30.2
มากกว่า 43 ปี	46	47.9	44	45.8
รวม	96	100.0	96	100.0

4.2.3 การศึกษา

ส่วนระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับปริญญาโท ซึ่งมีจำนวน 58 คน และ 64 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.4 และ 66.7 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 38 คน และ 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.6 และ 32.3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นสรุปได้ว่าระดับการศึกษาส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามจะอยู่ในระดับปริญญาโท ซึ่งมีจำนวนถึง 122 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.54 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 192 คน จากตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ตำแหน่งงาน			
	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี		ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	38	39.6	31	32.3
ปริญญาโท	58	60.4	64	66.7
ปริญญาเอก	0	0	1	1.0
รวม	96	100.0	96	100.0

4.2.4 อายุการทำงาน

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อายุการทำงานของกลุ่มผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและกลุ่มผู้บริหารระบบสารสนเทศ จะอยู่ในช่วง 16 – 25 ปี เป็นส่วนมาก ซึ่งมีจำนวน 37 คน และ 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 42.7 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนอายุการทำงานที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อายุการทำงานที่ต่ำกว่า 5 ปี จะมีจำนวน 3 คน และ 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.1 และ 4.2 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นสรุปได้ว่าอายุการทำงานของผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 16 – 25 ปี ซึ่งมีจำนวน 78 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.62 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 192 คน

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุการทำงาน	ตำแหน่งงาน			
	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี		ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	3	3.1	4	4.2
5 - 10 ปี	12	12.5	14	14.6
11 - 15 ปี	29	30.2	24	25.0
16 - 25 ปี	37	38.5	41	42.7
มากกว่า 25 ปี	15	15.6	13	13.5
รวม	96	100.0	96	100.0

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM) (จากแบบสอบถามส่วนที่ 2)

ในส่วนที่ 3 ของการนำเสนอผลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM) ซึ่งความเข้าใจภายใต้กรอบของ ACM สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน คือ 1. ข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป 2. ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ 3. ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร 4. การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจริยธรรม

4.3.1 ข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป

เป็นข้อบังคับในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้ที่ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติ ซึ่งกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM มีหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ จากตารางที่ 4.6 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจต่อข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ความเข้าใจของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับที่

เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไปอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากถึงระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยที่ได้จะอยู่ระหว่าง 5.36 - 6.59 หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจน้อยที่สุด คือ ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัย ภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.36 และหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.59

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป

ข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรม ทั่วไป	ระดับความเข้าใจที่มีต่อข้อบังคับที่เกี่ยวกับ จริยธรรมทั่วไป						ค่า เฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ไม่ แน่ใจ	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้าน สุขภาพและความปลอดภัยภัยจาก การใช้คอมพิวเตอร์	0	5.2	16.1	28.6	37.0	13.0	5.36	1.065
หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิด เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น	0	.5	2.1	16.1	41.7	39.6	6.18	.812
ประกอบวิชาชีพด้วยความ ซื่อสัตย์และเชื่อถือได้	.5	0	.5	11.5	32.3	55.2	6.41	.780
ประกอบวิชาชีพด้วยความ ยุติธรรมและไม่ลำเอียง	0	1.0	1.6	14.1	42.7	40.6	6.20	.816
เคารพในกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์และ สิทธิบัตรของบุคคลอื่น	0	.5	4.2	17.2	37.5	40.6	6.14	.882
ให้ความเชื่อถือในสิทธิทาง ปัญญาของบุคคลอื่น	0	.5	2.1	18.8	43.2	35.4	6.11	.814
เคารพความเป็นส่วนตัวของ บุคคลอื่น	0	1.0	2.1	16.1	46.4	34.4	6.11	.821
ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน	0	0	0	6.8	27.6	65.6	6.59	.616

4.3.2 ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ

เป็นความรับผิดชอบทางวิชาชีพที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้ที่ประกอบวิชาชีพ ระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติ ซึ่งตามกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM นั้นมีหลัก เกณฑ์ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางวิชาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติอยู่ 8 ข้อ จากตารางที่ 4.7 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากถึงระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยที่ได้จะอยู่ระหว่าง 5.40 - 6.23 หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.23 และหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในน้อยที่สุด คือ ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์มีมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.40

4.3.3 ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร

เป็นข้อบังคับในเรื่องความเป็นผู้นำในองค์กรที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้ที่ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติ ซึ่งตามกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM นั้นมีหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กรที่ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ จากตารางที่ 4.8 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ระดับของความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กรอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยค่าเฉลี่ยที่ได้จะอยู่ระหว่าง 5.70 - 5.94 หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ รับรู้ สนับสนุน และกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.94 และหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในน้อยที่สุด คือ สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.70

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ

ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ	ระดับความเข้าใจที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ						ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติ ในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม	0	0	.5	12.5	50.5	36.5	6.23	.678
การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ	0	.5	2.6	19.3	54.7	22.9	5.97	.758
ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	0	2.6	1.6	22.9	49.0	24.0	5.90	.872
ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ	0	1.6	5.2	25.5	46.9	20.8	5.80	.882
การประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมีความละเอียดและครอบคลุมในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้	0	.5	2.6	21.9	52.6	22.4	5.94	.770
เคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลง และความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา	0	.5	1.6	14.1	50.5	33.3	6.15	.752
ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์มีมากขึ้น	.5	3.1	10.9	35.4	41.7	8.3	5.40	.938
สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านสารสนเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น	1.0	1.6	6.3	18.2	42.2	30.7	5.91	1.022

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร

ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร	ระดับความเข้าใจที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำ						ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
พนักงานขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม	0	1.0	5.7	30.2	46.4	16.7	5.72	.846
มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยทางกายภาพของพนักงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน	0	.5	5.2	29.2	49.0	16.1	5.75	.806
รับรู้ สนับสนุนและกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร	0	.5	2.1	27.1	43.2	27.1	5.94	.820
มีความแน่ใจว่าระบบที่ได้รับการออกแบบได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้	0	.5	3.1	22.4	52.1	21.9	5.92	.782
ผู้นำขององค์กรจะต้องส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม	0	.5	5.7	27.1	47.4	19.3	5.79	.837
สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์	.5	1.0	7.8	26.0	47.9	16.7	5.70	.911
สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์	1.0	1.0	1.6	34.4	42.7	19.3	5.74	.894

4.3.4 การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ

ตามกรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM นั้นมีหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณที่ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะต้องปฏิบัติอยู่ 2 ข้อ จากตารางที่ 4.9 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ระดับของความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ ในเรื่องของการสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพระบบสารสนเทศ อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.62 และส่วนในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพระบบสารสนเทศนี้ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ 5.14 เท่านั้น

ตารางที่ 4.9 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ

การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจริยธรรม	ระดับความเข้าใจที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจริยธรรม						ค่าเฉลี่ย	SD	
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด			
สนับสนุน และส่งเสริมให้พนักงานทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ	0	.5	3.6	7.8	28.6	40.1	19.3	5.62	1.032
การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง	.5	1.0	2.1	33.3	20.8	28.1	14.1	5.14	1.194

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA) (จากแบบสอบถามส่วนที่ 2)

ในส่วนที่ 4 ของการนำเสนอผลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA) ซึ่งความเข้าใจภายใต้กรอบของ DPMA สามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1.ภาระหน้าที่ต่อสังคม 2.ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง 3.ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร 4.ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

4.4.1 ภาระหน้าที่ต่อสังคม

ผู้ประกอบการวิชาชีพระบบสารสนเทศจะมีภาระหน้าที่ต่อสังคมที่จะต้องปฏิบัติ ภายใต้กรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย DPMA ซึ่งมีหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบการวิชาชีพระบบสารสนเทศปฏิบัติอยู่ 5 ข้อ จากตารางที่ 4.10 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อสังคม ซึ่งผู้วิจัย พบว่าระดับความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อสังคม ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระหว่าง 6.21 – 6.42 และมีเพียงหลักเกณฑ์เดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.14 ซึ่งอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก คือ การสนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.42

4.4.2 ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง

ผู้ประกอบการวิชาชีพระบบสารสนเทศจะมีภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้างที่จะต้องปฏิบัติ ภายใต้กรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย DPMA ซึ่งมีหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบการวิชาชีพระบบสารสนเทศปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ จากตารางที่ 4.11 เป็นการแสดงภาพรวมของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ระดับความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศใน

ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากถึงระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระหว่าง 5.98 – 6.52 และมีเพียงหลักเกณฑ์เดียว คือ หลีกเลี้ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.11 อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจค่อนข้างมาก ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ การพึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.52

ตารางที่ 4.10 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อสังคม

ภาระหน้าที่ต่อสังคม	ระดับความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อสังคม						ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูล โดยพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน	.5	1.6	2.6	8.9	37.0	49.5	6.28	.940
สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม	0	2.1	1.0	14.6	45.8	36.5	6.14	.851
ไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	0	0	1.6	11.5	44.8	42.2	6.28	.725
ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว	0	.5	2.1	10.4	29.2	57.8	6.42	.801
ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ	0	0	1.0	17.7	40.6	40.6	6.21	.765

ตารางที่ 4.11 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง

ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง	ระดับความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง							ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น	6.8	2.6	4.2	13.0	20.8	38.0	14.6	5.11	1.606
ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย	0	0	.5	2.6	20.3	51.6	25.0	5.98	.779
ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม	0	0	.5	3.1	14.1	42.7	39.6	6.18	.825
ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว	0	0	.5	1.0	7.8	31.3	59.4	6.48	.730
ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง	0	.5	.5	1.0	16.1	45.3	36.5	6.15	.825
พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	0	0	0	0	10.4	27.1	62.5	6.52	.678

4.4.3 ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร

ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะมีภาระหน้าที่ต่อการบริหารที่จะต้องปฏิบัติ ภายใต้กรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย DPMA ซึ่งมีหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ จากตารางที่ 4.12 เป็นการแสดงผลภาพรวมของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อการบริหารจะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากถึงระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระหว่าง 5.91 – 6.41 หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ การไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.41 และหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจน้อยที่สุด คือ มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.91

4.4.4 ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศจะมีภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพที่จะต้องปฏิบัติภายใต้กรอบมาตรฐานทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย DPMA มีหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศปฏิบัติอยู่ 6 ข้อ จากตารางที่ 4.13 เป็นการแสดงผลภาพรวมของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากถึงระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระหว่าง 5.64 – 6.31 หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด คือ การมีชื่อเสียงต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.31 และหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจน้อยที่สุด คือ มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.64

ตารางที่ 4.12 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร

ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร	ระดับความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร					ค่าเฉลี่ย	SD
	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์	1.0	3.1	22.4	51.0	22.4	5.91	.813
ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่	1.0	.5	7.8	42.2	48.4	6.36	.740
มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารภายใต้ความสามารถที่ดีที่สุด	.5	3.6	22.9	50.5	22.4	5.91	.800
ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง	1.6	.5	6.8	38.0	53.1	6.41	.774
ไม่บิดเบือนหรือยักยักข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรมหรือระบบที่ใช้งานอยู่	.5	2.1	11.5	47.9	38.0	6.21	.765
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว	1.0	1.6	14.6	45.3	37.5	6.17	.808

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.13 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ	ระดับความเข้าใจในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ							ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรมโดยไม่มีความลำเอียง	.5	0	1.6	4.2	19.3	49.0	25.5	5.91	.939
มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่นความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น	0	.5	2.6	4.2	30.7	49.0	13.0	5.64	.893
ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน	0	1.6	1.6	1.6	8.3	41.1	45.8	6.23	.972
มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	0	0	0	1.6	10.9	42.2	45.3	6.31	.728
ร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจและสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้	0	0	2.6	2.1	18.8	54.2	22.4	5.92	.852
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว	0	0	2.6	1.6	11.5	44.3	40.1	6.18	.886

ผลการวิเคราะห์ปัจจัย

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ในส่วนนี้ เป็นการทดสอบเพื่อให้ทราบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้มาตรฐานของ ACM และ DPMAหรือไม่

ในการทดสอบผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ คือ ไคสแควร์ (Chi – Square) ซึ่งเป็นการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยสมมติฐานหลักจะทดสอบตัวแปร 2 ตัวเป็นอิสระต่อกัน ส่วนในสมมติฐานรอง คือ ตัวแปร 2 ตัวไม่เป็นอิสระต่อกัน และจะปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อค่า Asymp.Sig. (2-sided) หรือ Exact Sig. (2-sided) น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญ (α) โดยในการทดสอบใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.5.1 เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

4.5.1.1 เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เพศชายมีความเข้าใจในจรรยาบรรณดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91 ซึ่งแบ่งเป็นระดับที่มีความเข้าใจมาก 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ส่วนเพศหญิงมีความเข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับเดียวกับเพศชาย คือ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 ซึ่งแบ่งเป็นระดับที่มีความเข้าใจมาก 47 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 และระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด 29 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

เพศ		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ชาย	จำนวน	0	9	54	37	100
	ร้อยละ	0	9.0	54.0	37.0	100.0
หญิง	จำนวน	1	15	47	29	92
	ร้อยละ	1.1	16.3	51.1	31.5	100.0
รวม	จำนวน	1	24	101	66	192
	ร้อยละ	.5	12.5	52.6	34.4	100.0

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

ตารางที่ 4.15 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างเพศของผู้อำนวยการฝ่าย บัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อ การจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	3.628(a)	3	.305	.267		
Likelihood Ratio	4.027	3	.259	.264		
Fisher's Exact Test	3.531			.270		
Linear-by-Linear Association	2.390(b)	1	.122	.132	.075	.026
N of Valid Cases	192					

a 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .48.

b The standardized statistic is -1.546.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติ ที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 3.628 ซึ่งมีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .267 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหาร ระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5.1.2 เพศของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

เพศ		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ DPMA				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ชาย	จำนวน	0	6	39	55	100
	ร้อยละ	0	6.0	39.0	55.0	100.0
หญิง	จำนวน	1	7	35	49	92
	ร้อยละ	1.1	7.6	38.0	53.3	100.0
รวม	จำนวน	1	13	74	104	192
	ร้อยละ	.5	6.8	38.5	54.2	100.0

จากตารางข้างต้นพบว่า ส่วนใหญ่เพศชายและเพศหญิงมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้มาตรฐานของ DPMA อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยเพศชายมีระดับความเข้าใจมากที่สุดในจรรยาบรรณดังกล่าว จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ส่วนเพศหญิงมีระดับความเข้าใจมากที่สุดในจรรยาบรรณเป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 และระดับความเข้าใจในจรรยาบรรณรองลงมา คือ ระดับที่ความเข้าใจมาก โดยเป็นเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และเป็นเพศหญิง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.17 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างเพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	1.308(a)	3	.727	.872		
Likelihood Ratio	1.693	3	.639	.872		
Fisher's Exact Test	1.283			.872		
Linear-by-Linear Association	.350(b)	1	.554	.578	.316	.075
N of Valid Cases	192					

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .48.

b. The standardized statistic is -.592.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 1.308 ซึ่งมีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .872 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

4.5.2 อายุของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนด โดย ACM และ DPMA

4.5.2.1 อายุของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

อายุ		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ ACM				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
25 - 31 ปี	จำนวน	0	1	6	5	12
	ร้อยละ	0	8.3	50.0	41.7	100.0
32 - 37 ปี	จำนวน	0	6	12	12	30
	ร้อยละ	0	20.0	40.0	40.0	100.0
38 - 43 ปี	จำนวน	1	7	31	21	60
	ร้อยละ	1.7	11.7	51.7	35.0	100.0
มากกว่า 43 ปี	จำนวน	0	10	52	28	90
	ร้อยละ	0	11.1	57.8	31.1	100.0
รวม	จำนวน	1	24	101	66	192
	ร้อยละ	.5	12.5	52.6	34.4	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยแบ่งช่วงอายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจมากในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ ช่วงอายุระหว่าง 25 – 31 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ช่วงอายุระหว่าง 38 – 43 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และอายุที่มากกว่า 43 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 แต่ช่วงอายุระหว่าง 32 – 37 ปี จะมีระดับความเข้าใจส่วนใหญ่ที่เท่ากัน คือ ระดับที่มีความเข้าใจมากกับระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยมีจำนวน 12 คนและ 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40 และ 40 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.19 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างอายุของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	6.026(a)	9	.737	.(b)		
Likelihood Ratio	6.023	9	.738	.745		
Fisher's Exact Test	7.257			.692		
Linear-by-Linear Association	.169(c)	1	.681	.725	.364	.043
N of Valid Cases	192					

a 7 cells (43.8%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .06.

b Cannot be computed because there is insufficient memory.

c The standardized statistic is -.412.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 6.026 มีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .(b) ซึ่งเมื่อดูข้อ b ทำยตารางแล้วพบว่า ไม่สามารถคำนวณได้เนื่องจากมีความจำไม่เพียงพอ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ค่า Asymp. Sig. (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .737 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อายุของผู้อำนวยความสะดวกและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

4.5.2.2 อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

อายุ		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ DPMA				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
25 - 31 ปี	จำนวน	0	0	4	8	12
	ร้อยละ	0	0	33.3	66.7	100.0
32 - 37 ปี	จำนวน	0	1	12	17	30
	ร้อยละ	0	3.3	40.0	56.7	100.0
38 - 43 ปี	จำนวน	1	5	28	26	60
	ร้อยละ	1.7	8.3	46.7	43.3	100.0
มากกว่า 43 ปี	จำนวน	0	7	30	53	90
	ร้อยละ	0	7.8	33.3	58.9	100.0
รวม	จำนวน	1	13	74	104	192
	ร้อยละ	.5	6.8	38.5	54.2	100.0

จากตารางข้างต้นพบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยแบ่งอายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจมากที่สุด ในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ ช่วงอายุระหว่าง 25 – 31 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ช่วงอายุระหว่าง 32 – 37 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 และอายุที่มากกว่า 43 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 แต่ช่วงอายุระหว่าง 38 – 43 ปี จะมีระดับความเข้าใจที่ใกล้เคียงกันระหว่างระดับที่มีความเข้าใจมากกับระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยมีจำนวน 28 คนและ 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 43.3 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.21 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างอายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	7.701(a)	9	.565	.(b)		
Likelihood Ratio	8.771	9	.459	.443		
Fisher's Exact Test	8.152			.560		
Linear-by-Linear Association	.107(c)	1	.743	.762	.399	.046
N of Valid Cases	192					

a 8 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .06.

b Cannot be computed because there is insufficient memory.

c The standardized statistic is -.328.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 7.701 มีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .(b) ซึ่งเมื่อดูข้อ b ทำตารางแล้วพบว่า ไม่สามารถคำนวณได้เนื่องจากมีความจำไม่เพียงพอ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ค่า Asymp. Sig. (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .565 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

4.5.3 ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

4.5.3.1 ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยแบ่งระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ การศึกษาระดับปริญญาตรี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 การศึกษาระดับปริญญาโท มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และการศึกษาระดับปริญญาเอก มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

ระดับการศึกษา		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ ACM				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ปริญญาตรี	จำนวน	1	9	44	15	69
	ร้อยละ	1.4	13.0	63.8	21.7	100.0
ปริญญาโท	จำนวน	0	15	56	51	122
	ร้อยละ	0	12.3	45.9	41.8	100.0
ปริญญาเอก	จำนวน	0	0	1	0	1
	ร้อยละ	0	0	100.0	0	100.0
รวม	จำนวน	1	24	101	66	192
	ร้อยละ	.5	12.5	52.6	34.4	100.0

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

ตารางที่ 4.23 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างระดับการศึกษาของ
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพ
ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	10.539(a)	6	.104	.056		
Likelihood Ratio	11.482	6	.075	.026		
Fisher's Exact Test	14.511			.023		
Linear-by-Linear Association	5.019(b)	1	.025	.027	.017	.007
N of Valid Cases	192					

a. 6 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

b. The standardized statistic is 2.240.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติ
ที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 10.539 ซึ่งมีค่า Exact Sig. (Exact
Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .056 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ
0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี
และผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ
เพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

4.5.3.2 ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ระดับการศึกษา		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ DPMA				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ปริญญาตรี	จำนวน	1	7	25	36	69
	ร้อยละ	1.4	10.1	36.2	52.2	100.0
ปริญญาโท	จำนวน	0	6	48	68	122
	ร้อยละ	0	4.9	39.3	55.7	100.0
ปริญญาเอก	จำนวน	0	0	1	0	1
	ร้อยละ	0	0	100.0	0	100.0
รวม	จำนวน	1	13	74	104	192
	ร้อยละ	.5	6.8	38.5	54.2	100.0

จากตารางข้างต้นพบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยแบ่งระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ การศึกษาระดับปริญญาตรี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 การศึกษาระดับปริญญาโท มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 แต่ส่วนการศึกษาระดับปริญญาเอก มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.25 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	5.373(a)	6	.497	.276		
Likelihood Ratio	5.856	6	.439	.297		
Fisher's Exact Test	9.582			.280		
Linear-by-Linear Association	1.066(b)	1	.302	.307	.179	.053
N of Valid Cases	192					

a. 7 cells (58.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

b. The standardized statistic is 1.033.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 5.373 ซึ่งมีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .276 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

4.5.4 อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

4.5.4.1 อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยแบ่งอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ อายุการทำงานที่ต่ำกว่า 5 ปี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 อายุการทำงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50 อายุการทำงานตั้งแต่ 11 – 15 ปี มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 อายุการทำงานตั้งแต่ 16 – 25 ปี มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 แต่ส่วนอายุการทำงานที่มากกว่า 25 ปี จะมีความเข้าใจในจรรยาบรรณที่เท่ากัน คือ ระหว่างความเข้าใจในจรรยาบรรณมากกับความเข้าใจในจรรยาบรรณมากที่สุด โดยมีจำนวน 12 คน และ 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 42.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชี และผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

อายุการทำงาน		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ ACM				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 5 ปี	จำนวน	0	1	4	2	7
	ร้อยละ	0	14.3	57.1	28.6	100.0
5 – 10 ปี	จำนวน	0	4	13	9	26
	ร้อยละ	0	15.4	50.0	34.6	100.0
11 – 15 ปี	จำนวน	1	8	27	17	53
	ร้อยละ	1.9	15.1	50.9	32.1	100.0
16 – 25 ปี	จำนวน	0	7	45	26	78
	ร้อยละ	0	9.0	57.7	33.3	100.0
มากกว่า 25 ปี	จำนวน	0	4	12	12	28
	ร้อยละ	0	14.3	42.9	42.9	100.0
รวม	จำนวน	1	24	101	66	192
	ร้อยละ	.5	12.5	52.6	34.4	100.0

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

ตารางที่ 4.27 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	5.686(a)	12	.931	.(b)		
Likelihood Ratio	5.675	12	.932	.943		
Fisher's Exact Test	8.357			.892		
Linear-by-Linear Association	.798(c)	1	.372	.397	.201	.028
N of Valid Cases	192					

a 10 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

b Cannot be computed because there is insufficient memory.

c The standardized statistic is .893.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 5.686 มีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .(b) ซึ่งเมื่อดูข้อ b ทำตารางแล้วพบว่า ไม่สามารถคำนวณได้เนื่องจากมีความจำไม่เพียงพอ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ค่า Asymp. Sig. (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .931 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

4.5.4.2 อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด โดยแบ่งอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีความเข้าใจมากที่สุดในจรรยาบรรณดังกล่าว ได้ดังนี้ อายุการทำงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 อายุการทำงานตั้งแต่ 11 – 15 ปี มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 อายุการทำงานตั้งแต่ 16 – 25 ปี มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และอายุการทำงานที่มากกว่า 25 ปี มีผู้เข้าใจในจรรยาบรรณอยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 แต่ส่วนอายุการทำงานที่ต่ำกว่า 5 ปี มีผู้ที่เข้าใจในจรรยาบรรณส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี และผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

อายุการทำงาน		ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบ DPMA				รวม
		ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 5 ปี	จำนวน	0	0	4	3	7
	ร้อยละ	0	0	57.1	42.9	100.0
5 – 10 ปี	จำนวน	0	1	10	15	26
	ร้อยละ	0	3.8	38.5	57.7	100.0
11 – 15 ปี	จำนวน	1	4	21	27	53
	ร้อยละ	1.9	7.5	39.6	50.9	100.0
16 – 25 ปี	จำนวน	0	4	30	44	78
	ร้อยละ	0	5.1	38.5	56.4	100.0
มากกว่า 25 ปี	จำนวน	0	4	9	15	28
	ร้อยละ	0	14.3	32.1	53.6	100.0
รวม	จำนวน	1	13	74	104	192
	ร้อยละ	.5	6.8	38.5	54.2	100.0

การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

ตารางที่ 4.29 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างอายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)	Point Probability
Pearson Chi-Square	7.462(a)	12	.826	.800		
Likelihood Ratio	7.353	12	.833	.833		
Fisher's Exact Test	8.787			.850		
Linear-by-Linear Association	.030(b)	1	.863	.870	.455	.043
N of Valid Cases	192					

a 11 cells (55.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

b The standardized statistic is -.173.

จากตารางข้างต้นพบว่า เมื่อพิจารณาค่า Pearson Chi-Square ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะพบว่าค่า Pearson Chi-Square = 7.462 ซึ่งมีค่า Exact Sig. (Exact Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = .800 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ คือ 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีผลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA ปรากฏว่า คุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน ไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ อาจจะมาจากการที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศยังไม่ได้มีการศึกษาหลักเกณฑ์ที่เป็นข้อกำหนดในเรื่องของจรรยาบรรณ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA อย่างเพียงพอ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการเปรียบเทียบ

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

ในส่วนที่ 6 ของการนำเสนอผลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบว่า ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบของ ACM และ DPMA ที่แตกต่างกันหรือไม่

4.6.1 ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบของ ACM

จากตารางที่ 4.30 เป็นการสรุปความเข้าใจในจรรยาบรรณทางวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ จากตารางดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM มีความเข้าใจในระดับที่ไม่แตกต่างกัน คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.85 และ 5.97 โดยผู้บริหารระบบสารสนเทศจะมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี แต่ระดับความเข้าใจในจรรยาบรรณยังคงเดิม คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากเกี่ยวกับจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM

ตารางที่ 4.30 ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM

ตำแหน่งงาน	Mean	N	Std. Deviation
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	5.85	96	.49790
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	5.97	96	.51637
รวม	5.91	192	.50963

4.6.2 ความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบพสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบของ DPMA

จากตารางที่ 4.31 เป็นการสรุปความเข้าใจในจรรยาบรรณทางวิชาชีพพระบพสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานที่กำหนดโดย DPMA ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ จากตารางดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า ความเข้าใจของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย DPMA มีความเข้าใจในระดับที่ไม่แตกต่างกัน คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบพสารสนเทศเพื่อการจัดการ อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.10 และ 6.15 โดยผู้บริหารระบบสารสนเทศจะมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี แต่ระดับความเข้าใจในจรรยาบรรณยังคงเดิม คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากเกี่ยวกับจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบพสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย DPMA

ตารางที่ 4.31 ความเข้าใจของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบพสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย DPMA

ตำแหน่งงาน	Mean	N	Std. Deviation
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	6.10	96	.48703
ผู้บริหารสารสนเทศ	6.15	96	.56618
รวม	6.125	192	.52756

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการทดสอบสมมติฐานภายใต้การวิจัยเชิงอนุมาน (สถิติไคสแควร์) กลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศเพื่อเป็นการจำกัดขอบเขตของการศึกษาผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling โดยเลือกกลุ่มบริษัทตัวอย่างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของปี 2546 มีจำนวน 418 บริษัท ซึ่งยกเว้น ธุรกิจขนาดกลางที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ [Market Alternative Investment (MAI)] และกองทุน จากข้อมูลที่เปิดเผยในเว็บไซต์ www.set.or.th ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2547 กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีจำนวนทั้งสิ้น 210 บริษัท ดังนั้นจึงมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ รวมทั้งสิ้น 420 คน และจากแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างโดยทางจดหมายพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ได้จริงกลับคืนมา จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 โดยแบ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี จำนวน 96 คน และผู้บริหารระบบสารสนเทศ จำนวน 96 คน จากที่ได้มีการวิเคราะห์ผลการวิจัยในส่วนของบทที่ 4 ไปแล้วนั้น ในบทนี้ ซึ่งเป็นบทสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็นที่จะทำการสรุปผลการวิจัย พร้อมกับอภิปรายผลออกเป็น 5 ข้อ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)

จากผลการวิจัยในส่วนของบทที่ 4 สรุปผลได้ว่า ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ (ACM) อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 5.91

ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด จะอยู่ในส่วนของข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไปและความรับผิดชอบทางวิชาชีพ ได้แก่

1. หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น
2. ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้
3. ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง
4. ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน
5. การทำงานของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA)

สรุปผลได้ว่า ผู้ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ (DPMA) อยู่ในระดับที่มีความเข้าใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 6.125 ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีความเข้าใจมากที่สุด ได้แก่

1. รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูล โดยพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน
2. ไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว
4. ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ
5. ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม

6. ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพึงพอใจส่วนตน
7. พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
8. ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
9. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
10. ไม่บิดเบือนหรือยับยั้งข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
11. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
12. ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน
13. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อร่วมวิชาชีพ
14. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศกับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า

1. เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

2. เพศของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

3. อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

4. อายุของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

5. ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

6. ระดับการศึกษาของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

7. อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM

8. อายุการทำงานของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย ACM และ DPMA

สรุปผลได้ว่า ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ มีระดับความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM และ DPMA อยู่ในระดับเดียวกัน คือ ระดับที่มีความเข้าใจมาก แต่ค่าเฉลี่ยความเข้าใจในจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM และ DPMA ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีจะมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้บริหารระบบสารสนเทศ

หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีเข้าใจมากที่สุดภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ได้แก่

1. ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้
2. เคารพในกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น
3. ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน

ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทั่วไปเท่านั้น

ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้บริหารระบบสารสนเทศเข้าใจมากที่สุดภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ได้แก่

1. หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น
2. ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้
3. ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง
4. ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น
5. ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน
6. การทำงานของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตทางวิชาชีพที่เหมาะสม
7. เคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลง และความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา
8. สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางการสื่อสารจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น

9. รับรู้ สนับสนุน และกำหนดคตินิยของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร

ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นหลักเกณฑ์ในส่วนของข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ และข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM ที่เหมือนกัน คือ

1. ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้
2. ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน

ซึ่งหลักเกณฑ์เป็นจะอยู่ในส่วนของข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป

หลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีเข้าใจมากที่สุดภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA ได้แก่

1. รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน
2. สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม
3. ไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
4. ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว
5. ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตน
6. พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

7. ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
8. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
9. ไม่บิดเบือนหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือ เครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
10. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
11. ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน
12. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ
13. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นหลักเกณฑ์ในส่วนของภาระหน้าที่ต่อสังคม ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร และภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้บริหารระบบสารสนเทศเข้าใจมากที่สุดภายใต้กรอบมาตรฐาน ของ DPMA ได้แก่

1. รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและพึงจะต้อง ใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน
2. ไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการ กระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว
4. ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

5. ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม
6. ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตน
7. ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง
8. พึ่งรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่เปิดเผยความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
9. ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
10. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
11. ไม่เปิดเผยหรือยับยั้งข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
12. ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน
13. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ
14. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นหลักเกณฑ์ในส่วนของภาระหน้าที่ต่อสังคม ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร และภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศมีความเข้าใจมากที่สุด ภายใต้กรอบมาตรฐานของ DPMA ที่เหมือนกัน คือ

1. รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน

2. ไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว
4. ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว
5. พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
6. ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่
7. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง
8. ไม่บิดเบือนหรือยั่วยุข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่
9. ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน
10. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ
11. ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

วัตถุประสงค์ที่ 5 เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

โดยความคิดเห็นของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารฝ่ายสารสนเทศ ในเรื่องดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ

1. ไม่นำความลับของผู้อื่นไปใช้ประโยชน์
2. การประสานและการถ่ายทอดนโยบายจากผู้บริหารให้กับเพื่อนร่วมงานทราบ
3. ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ เชื่อถือได้
4. เคารพในสิทธิทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งหน้าที่ และองค์กร
5. หลีกเลี่ยงการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น
6. การสนับสนุนทางด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพจากผู้บริหารสูงสุดในองค์กร
7. ให้ความรู้ ความเข้าใจ กับผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศ
8. มีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้ว่าจ้าง วิชาชีพ ผู้ร่วมงานและกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
9. การให้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นความจริง โดยไม่บิดเบือน
10. การเก็บรักษาความลับของข้อมูลภายในองค์กร
11. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจากระบบสารสนเทศ และร่วมกันแก้ไข
12. อย่าเห็นผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม
13. มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ หรือจรรยาบรรณในวิชาชีพ และต่อผู้ว่าจ้าง
14. ไม่ใช่ข้อมูลหรือพัฒนาโปรแกรมเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน
15. เคารพในสิทธิทางปัญญา

ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณ

1. ควรมีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพของตนเอง และไม่บิดเบือนความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งอาจจะสร้างความเสียหายต่อองค์กร สังคม หรือผู้ว่าจ้างได้
2. เปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส ถูกต้อง และเชื่อถือได้
3. พัฒนาความรู้ทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
4. หลีกเลี่ยงการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น
5. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ประพฤติปฏิบัติทางด้านจรรยาบรรณ เพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

6. คำนึงถึงผลกระทบในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านสังคม ผู้จ้าง วิชาชีพ และอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดผลในด้านลบแก่วิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
7. ควรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ หรือจริยธรรมของวิชาชีพที่กำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด
8. รักษาความลับของผู้ว่าจ้าง และซื่อสัตย์ต่อองค์กร
9. ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว โดยมองข้ามเรื่องจริยธรรมไป
10. ควรมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยไม่นำข้อได้เปรียบต่าง ๆ หรือ จากตำแหน่งหน้าที่การงาน รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ของบริษัท เพื่อมาหาผลประโยชน์ส่วนตัว
11. ควรมีการใช้ซอฟต์แวร์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย
12. วางกฎระเบียบทางด้านระบบสารสนเทศ ให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และไม่ขัดต่อจริยธรรม
13. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่อย่างไม่ถูกต้อง
14. กำหนดนโยบายด้านจรรยาบรรณอย่างชัดเจน และต้องปฏิบัติให้เห็นผล
15. ผู้บริหาร/หัวหน้า ต้องเป็นตัวอย่างด้านจริยธรรมที่ดี และควรให้การสนับสนุนการพัฒนาด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพอย่างจริงจัง
16. ควรมีการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานที่ผิดจริยธรรม
17. ควรมีการยินยอมให้ตรวจสอบ และประเมินผลการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการ

1. ปลุกฝังจริยธรรมและกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ
2. จัดตั้งสภาวิชาชีพ เพื่อกำหนดขอบเขตและข้อบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย
3. จัดอบรมเรื่องจริยธรรมในวิชาชีพภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
4. ให้ความรู้ความเข้าใจต่อบุคคลทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับจริยธรรมของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

5. ปลุกฝังจิตสำนึกด้านจริยธรรมแก่นิสิต/นักศึกษา เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติในภายภาคหน้า
6. เพิ่มหลักสูตรในการเรียน การสอน และการปฏิบัติหลังจากจบการศึกษาทางด้านทฤษฎี
7. จัดให้มีรายการเกี่ยวกับสารสนเทศทางด้านจริยธรรมทางโทรทัศน์
8. เพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณในวิชาชีพนั้น ๆ
9. รัฐบาลต้องเอาใจจริงเอาใจกับวิชาชีพด้านระบบสารสนเทศ เนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา
10. กำหนดนโยบายทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศ ให้มีความชัดเจน
11. สร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ และนโยบายที่เหมาะสม
12. ต้องให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศทราบถึงผลกระทบหรือผลเสียหายที่เกิดขึ้น หากผู้ประกอบวิชาชีพนั้นขาดจริยธรรม
13. ปลุกฝังทั้งคุณธรรมและจริยธรรมให้ซึมซาบในสายเลือด และให้คิดว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำด้วยความภูมิใจ ไม่ใช่ไม่เต็มใจ
14. ควรปลุกฝังจิตสำนึกในการพัฒนาด้านจริยธรรมให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการและผู้ที่เกี่ยวข้อง
15. ควรออกกฎหมายเพื่อควบคุมและรับรองวิชาชีพนี้ เช่นเดียวกับกับวิชาชีพทางด้านทนายความหรือวิชาชีพทางด้านบัญชี โดยให้มีมาตรฐานของวิชาชีพและใช้เป็นข้ออ้างอิงในการทำงาน เพื่อจะได้ป้องกันการละเมิดจริยธรรม
16. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการเพื่อหาวิธีในการพัฒนาทางด้านจริยธรรม เช่น ทดสอบจริยธรรมผู้เข้าอบรม หรือวัดผลหลังจากจบหลักสูตรการอบรมทางด้านจริยธรรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
17. เพิ่มเติมความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
18. ปลุกฝังจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย ผู้ที่ประกอบวิชาชีพพระบวรศาสนเพื่อการจัดการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติหรือข้อพิจารณา ในการที่จะพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรศาสน ดังนี้

1. สภาวิชาชีพบัญชีควรมีการนำเอาหลักเกณฑ์ในเรื่องของจรรยาบรรณที่กำหนดโดย ACM และ DPMA มาพิจารณา เพื่อหาแนวทางและกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพพระบวรศาสนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม
2. สภาวิชาชีพบัญชีควรจัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพของระบบศาสนเพื่อการจัดการ ให้กับผู้ที่ประกอบวิชาชีพพระบวรศาสนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรศาสนเพื่อการจัดการที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
3. สถาบันการศึกษาควรเพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมหรือจรรยาบรรณในวิชาชีพนั้น ๆ ให้แก่นิสิต/นักศึกษา เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติในภาคทฤษฎีและควรปลูกฝังจิตสำนึกในการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ โดยการอบรมสั่งสอนและให้แนวทางในการปฏิบัติแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านระบบศาสนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
4. ผู้วิจัยในอนาคตอาจจะใช้ฐานของการศึกษาในครั้งนี้ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรศาสนเพื่อการจัดการ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM และ DPMA โดยที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบศาสนที่ปฏิบัติงานในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่สำหรับการศึกษาในอนาคต ผู้วิจัยในอนาคตอาจจะศึกษาจากกลุ่มของผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบศาสนที่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้ได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2540. การวิเคราะห์สถิติเพื่อธุรกิจ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดร.กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- ดร.ครรชิต มาลัยวงศ์. 2535. หนทางสู่อาชีพนักคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ดร.ประสงค์ ประณีตพลกรัง และคณะ. 2543. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการและกรณีศึกษา. ฉบับสมบูรณ์ปรับปรุงใหม่. กรุงเทพมหานคร : ธนัชการพิมพ์.
- ดร. พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์.
- ผศ.ดร. พิภพ ช้างเงิน. 2545. จริยธรรมวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น(1997).
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, หน้า 289.
- เยาวพา นพศรี. 2542. การนำเสนอจรรยาบรรณของนักอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมภพ ชีวรัฐพัฒน์. จริยธรรมกับชีวิต. ยะลา : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา.
- สุภัทท์ บุญญานนท์. 2547. รู้ไว้ได้ทุนทางปัญญา กับ : "จริยศาสตร์คอมพิวเตอร์" (Computer Ethics) "จริยศาสตร์สารสนเทศ" (Information Ethics). สรรพการสาส์น 51 (พฤษภาคม) : 151-160.
- สุภาพร พิศาลบุตร. 2544. จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ภาษาอังกฤษ

- Athey, S. 1993. A Comparison of Exper's and High-Tech Students : Ethical Beliefs in Computer-Related Situations. Journal of Business Ethics 12: 359-370.
- Bologana, G. J. 1987. The Ethics of Managing Information. Journal of System Management 38: 28-31.
- Chieh-Peng, Lin; and Cherng G. Ding. 2003. Modeling Information Ethics : The Joint Moderation Role of Locus of Control and Job Insecurity. Journal of Business Ethics 48: 335-346.
- David, B. Paradice.; and Roy, M. Dejoie. 1991. The Ethical Decision – Making Processes of Information Systems Workers. Journal of Business Ethics 10: 1-21.
- Dean, Peter. J. 1992. Making Codes of Ethics 'Real. Journal of Business Ethics 11: 285 - 291.
- Effy , Oz. 1992. Ethical Standards for Information Systems Professionals : A Case for a Unifiled Code. MIS Quarterly (December): 423-433.
- James Fisher , Sally. Gunz.; and John, McCutcheon. 2001. Private / Public Interest and the Enforcement of a Code of Professional Conduct. Journal of Business Ethics 31 : Iss.3 ; Part 1.
- Kuo, F. Y.; and M, H. Hsu. 2001. Development and Validation Of Ethical Computer Self-Efficiency Measure: The Case of Softlifting. Journal of Business Ethics 32: 299-315.
- Lewis, P. V. 1985. Defining ' Business Ethics : Like Nailing Jello to the Wall. Journal of Business Ethics 4: 377-383.
- Mark, John Somers. 2001. Ethical Codes of Conduct and Organizational Context : A Study of the Relationship Between Codes of Conduct, Employee Behavior and Organizational Values. Journal of Business Ethics 30: 185-196.

Scott, J. Vitell.; and Donald, L. Davis. 1990. Ethical Beliefs of MIS Professionals : The Frequency and Opportunity for Unethical Behavior. Journal of Business Ethics 9 : 63-70.

Ken Udas ; William, L. Fuerst.; and David B. Paradice. 1996. An Investigation of Ethical Perceptions of Public Sector MIS Professionals. Journal of Business Ethics 15: 721 -734.

Vitell, S. J.; and D. L. Davis. 1990. Ethical Beliefs of MIS Professional : The Frequency and Opportunity for Unethical behavior. Journal of Business Ethics 9: 63 -70.

W. Edward Stead.; Dan L. Worrell.; and Jean. Garner Stead. 1990. An Integrative Model for Understanding and Managing Ethical Behavior in Business. Journal of Business Ethics 9 :233-242.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ภาคผนวก – ก ตัวอย่างคำถามของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหาร
ระบบสารสนเทศ**

แบบสอบถาม

ความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพ
ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
THE UNDERSTANDING OF CONTROLLERS AND CHIEF INFORMATION OFFICERS ON ETHICS
OF MIS PROFESSION OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ทางการบัญชี ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต ภาควิชาการ
บัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษา กรุณาให้ความ
ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. ตำแหน่งงานล่าสุดในปัจจุบัน

- ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ผู้บริหารระบบสารสนเทศ

3. อายุ

- ต่ำกว่า 25 ปี 26 – 31 ปี 32 – 37 ปี 38 – 43 ปี มากกว่า 43 ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

5. ประสบการณ์ทำงานเฉพาะสาขาที่คุณทำอยู่มีระยะเวลาเท่าไร

- ต่ำกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี 11 – 15 ปี 16 – 25 ปี มากกว่า 25 ปี

6. องค์กรที่คุณทำงานอยู่มีจำนวนพนักงานทั้งหมดเท่าไร

- ต่ำกว่า 50 คน 50 – 199 คน 200 – 499 คน 500 – 999 คน มากกว่า 999 คน

7. องค์กรที่คุณทำงานอยู่มีจำนวนสินทรัพย์ที่แสดงในงบดุลทั้งหมดเท่าไร

- ต่ำกว่า 50 ล้านบาท
 50 – 199 ล้านบาท
 200 – 499 ล้านบาท
 500 – 999 ล้านบาท
 มากกว่า 999 ล้านบาท

ส่วนที่ 2 เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจทางจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM) และ Data Processing Management Association (DPMA)

8. ท่านคิดว่าผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ปฏิบัติตาม Association for Computing Machinery (ACM) ควรจะต้องปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์							
หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น							
ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้							
ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง							
เคารพในกรรมสิทธิ์ เช่น ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น							
ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น							
เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น							
ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกจ้าง และผู้ใช้งาน							
การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม							
การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ							
ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ							
ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ							
การประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์ จะต้องมีคามละเอียดและครอบคลุมในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้							
ต้องเคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลง และความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา							
ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์ มีมากขึ้น							
สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านสารสนเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น							
พนักงานขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม							
ให้มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยทางกายภาพของพนักงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน							

	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
รับรู้ สนับสนุนและกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร							
เพื่อให้มีความมั่นใจว่าระบบที่ได้รับการออกแบบ ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้							
ผู้นำขององค์กรจะต้องส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม							
สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์							
สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์							
พนักงานภายในองค์กรควรจะได้รับ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพพระบสารสนเทศ							
การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพพระบสารสนเทศนี้ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง							

9. ให้ท่านคิดว่าหลักเกณฑ์ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นแนวทางปฏิบัติของวิชาชีพพระบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ในเรื่องใดซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 เรื่อง คือ

- 1 = ข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป
- 2 = ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ
- 3 = ข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร
- 4 = การยอมรับและการปฏิบัติภายใต้มาตรฐานของจริยธรรม

	1	2	3	4
ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์				
หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น				
ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้				
ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง				
เคารพในกรรมสิทธิ์ เช่น ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น				
ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น				
เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น				

	1	2	3	4
ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้า และผู้ใช้งาน				
การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม				
การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ				
ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ				
ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ				
การประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์ จะต้องมีความละเอียดและครอบคลุมในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้				
ต้องเคารพสัญญาการว่าจ้าง รวมทั้งข้อตกลง และความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา				
ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์ มีมากขึ้น				
สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านสารสนเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น				
พนักงานขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม				
ให้มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยทางกายภาพของพนักงาน เพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน				
รับรู้ สนับสนุนและกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร				
เพื่อให้มีความแน่ใจว่าระบบที่ได้รับการออกแบบ ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้				
ผู้นำขององค์กรจะต้องส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม				
สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์				
สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์				
พนักงานภายในองค์กรควรจะได้รับ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพพระบระบบสารสนเทศ				
การประพฤติปฏิบัติที่ฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพระบบสารสนเทศนี้ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง				

10. ท่านคิดว่าผู้ประกอบการวิชาชีพระบบสารสนเทศควรมีภาระหน้าที่ภายใต้กรอบที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA) ในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและฟังก์ชันจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน							
สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม							
ไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น							
ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว							
ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ							
หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น							
ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย							
ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม							
ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว							
ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง							
พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น							
มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์							
ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่							
มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารภายใต้ความสามารถที่ดีที่สุด							

	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง							
ไม่เปิดเผยหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้ทำงานอยู่							
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว							
มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง							
มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น							
ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน							
มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อร่วมวิชาชีพ							
ควรร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจและสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้							
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว							

11. ให้ท่านคิดว่าหลักเกณฑ์ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นภาระหน้าที่ให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในเรื่องใด ซึ่งจะแบ่งเป็น 4 เรื่อง คือ

- 1 = ภาระหน้าที่ต่อสังคม
- 2 = ภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง
- 3 = ภาระหน้าที่ต่อการบริหาร
- 4 = ภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

	1	2	3	4
รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและฟังจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน				
สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม				
ไม่เปิดเผยความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น				

	1	2	3	4
ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว				
ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ				
หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น				
ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย				
ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม				
ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว				
ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือ เพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง				
พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น				
มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์				
ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่				
มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารภายใต้ความสามารถที่ดีที่สุด				
ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง				
ไม่บิดเบือนหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้โปรแกรม หรือระบบที่ใช้ทำงานอยู่				
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว				
มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง				
มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น				
ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน				
มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อร่วมวิชาชีพ				
ควรร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจและสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้				
ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว				

ส่วนที่ 3 เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรสนทนเทศเพื่อการจัดการ

12. ท่านคิดว่าในการที่จะพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรสนทนเทศเพื่อการจัดการ ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ ควรจะมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

13. ท่านคิดว่าในการที่จะพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรสนทนเทศเพื่อการจัดการ ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติอย่างไรบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับทางด้านจรรยาบรรณ

.....

.....

.....

.....

14. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอะไรบ้าง ที่จะใช้ในการพัฒนาทางด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพพระบวรสนทนเทศเพื่อการจัดการ

.....

.....

.....

.....

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก – ข การเปรียบเทียบความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ

ตารางที่ ข - 1 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป

ตำแหน่งงาน		ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัย จากการใช้คอมพิวเตอร์	หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น	ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้	ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง	เคารพในกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น	ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น	เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น	ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกจ้าง และผู้ใช้งาน
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	5.34	6.11	6.33	6.15	6.19	6.06	6.08	6.50
	SD	1.084	.832	.829	.833	.862	.818	.749	.649
	N	96	96	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	Mean	5.39	6.24	6.48	6.26	6.08	6.16	6.14	6.68
	SD	1.050	.791	.725	.798	.902	.812	.890	.571
	N	96	96	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	5.36	6.18	6.41	6.20	6.14	6.11	6.11	6.59
	SD	1.065	.812	.780	.816	.882	.814	.821	.616
	N	192	192	192	192	192	192	192	192

ตารางที่ ข - 2 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ

ตำแหน่งงาน		การทำงานจะต้องมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเกียรติในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม	การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ	ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ	การประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น	เคารพสัญญาการว่าจ้างรวมทั้งข้อตกลงและความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา	ทำให้ความเข้าใจของสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์ มีมากขึ้น	สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านสื่อสารจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	6.15	5.97	5.94	5.75	5.84	6.10	5.41	5.66
	SD	.711	.746	.868	.808	.744	.774	.828	1.034
	N	96	96	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	Mean	6.31	5.97	5.86	5.85	6.03	6.19	5.39	6.17
	SD	.638	.774	.878	.951	.787	.730	1.040	.948
	N	96	96	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	6.23	5.97	5.90	5.80	5.94	6.15	5.40	5.91
	SD	.678	.758	.872	.882	.770	.752	.938	1.022
	N	192	192	192	192	192	192	192	192

ตารางที่ ๓ – 3 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร

ตำแหน่งงาน		พนักงานของ องค์กรจะต้อง มีความรับผิดชอบและ ปฏิบัติงาน อย่างมีคุณภาพ ต่อสังคม	มีการบริหารบุคคล และทรัพยากรที่ใช้ พัฒนาระบบ สารสนเทศ ภายใต้ มาตรฐานความ ปลอดภัย เพื่อยก ระดับคุณภาพการ ทำงาน	รับรู้ สนับสนุนและ กำหนดสิทธิของ ผู้ใช้ในการที่จะเข้า ไปใช้คอมพิวเตอร์ และทรัพยากรการ สื่อสารขององค์กร	มีความแน่ใจว่า ระบบที่ได้รับการ ออกแบบ ได้ผ่าน การตรวจสอบ ความถูกต้องและ สอดคล้องกับ ความต้องการ ของผู้ใช้	ผู้นำขององค์กร จะต้องส่งเสริม ให้มีความ รับผิดชอบและ ปฏิบัติงานอย่าง มีคุณภาพต่อ สังคม	สนับสนุนนโยบาย ที่เกี่ยวกับการ ป้องกันเกียรติของ ผู้ใช้และบุคคลอื่นที่ มีการปฏิบัติงาน ผ่านระบบ คอมพิวเตอร์	สร้างโอกาสให้กับ พนักงานของ องค์กรได้เรียนรู้ หลักการและข้อ จำกัดของระบบ คอมพิวเตอร์
ผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชี	Mean	5.67	5.72	5.71	5.81	5.70	5.57	5.62
	SD	.842	.804	.820	.799	.822	.903	.909
	N	96	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหาร สารสนเทศ	Mean	5.77	5.78	6.18	6.02	5.89	5.82	5.86
	SD	.852	.810	.754	.754	.844	.906	.866
	N	96	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	5.72	5.75	5.94	5.92	5.79	5.70	5.74
	SD	.846	.806	.820	.782	.837	.911	.894
	N	192	192	192	192	192	192	192

ตารางที่ ข - 4 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติภายใต้

มาตรฐานของจรรยาบรรณ

ตำแหน่งงาน		พนักงานภายในองค์กรควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ	การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	5.57	5.21
	SD	1.093	1.132
	N	96	96
ผู้บริหารสารสนเทศ	Mean	5.67	5.06
	SD	.970	1.255
	N	96	96
รวม	Mean	5.62	5.14
	SD	1.032	1.194
	N	192	192

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ – 5 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อสังคม

ตำแหน่งงาน		รักษาความลับและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูลและพึงจะต้องใช้ความชำนาญและความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน	สนับสนุนในเรื่องการเคารพกฎหมายและการรักษากฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในการกระทำผิดต่อสังคม	ไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการประกอบวิชาชีพหรือไม่นำวิธีการกระทำที่ไม่ได้รับมอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว	ต้องใช้ความสามารถในการทำงานอย่างดีที่สุดเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	6.27	6.21	6.34	6.43	6.07
	SD	.864	.780	.595	.818	.798
	N	96	96	96	96	96
ผู้บริหารสารสนเทศ	Mean	6.29	6.06	6.21	6.41	6.34
	SD	1.015	.916	.832	.789	.708
	N	96	96	96	96	96
รวม	Mean	6.28	6.14	6.28	6.42	6.21
	SD	.940	.851	.725	.801	.765
	N	192	192	192	192	192

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ข – 6 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง

ตำแหน่งงาน		หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น	ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย	ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม	ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว	ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง	พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	5.14	5.90	6.09	6.44	6.10	6.55
	SD	1.567	.703	.859	.737	.814	.679
	N	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหารสารสนเทศ	Mean	5.08	6.06	6.26	6.52	6.19	6.49
	SD	1.652	.844	.785	.725	.837	.680
	N	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	5.11	5.98	6.18	6.48	6.15	6.52
	SD	1.606	.779	.825	.730	.825	.678
	N	192	192	192	192	192	192

ตารางที่ ข – 7 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร

ตำแหน่งงาน		มีการเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์	ควรมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่	มีการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับผู้บริหารภายใต้ความสามารถที่ดีที่สุด	ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ไม่บิดเบือนหรือยั่วยุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ โปรแกรม หรือระบบที่ใช้งานอยู่	ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้ หรือการขาดประสบการณ์ในด้านการจัดการหรือการบริหารของบุคคลอื่นมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	Mean	5.79	6.21	5.76	6.33	6.26	6.22
	SD	.794	.820	.722	.790	.743	.714
	N	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหารสารสนเทศ	Mean	6.02	6.52	6.05	6.48	6.16	6.11
	SD	.821	.615	.851	.754	.786	.893
	N	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	5.91	6.36	5.91	6.41	6.21	6.17
	SD	.813	.740	.800	.774	.765	.808
	N	192	192	192	192	192	192

ตารางที่ ๗ – 8 ค่าเฉลี่ยความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ตำแหน่งงาน		มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง	มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่นความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น	ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน	มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	ร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจ และสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้	ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
ผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชี	Mean	5.90	5.64	6.27	6.26	5.84	6.17
	SD	.912	.783	.747	.743	.921	.867
	N	96	96	96	96	96	96
ผู้บริหาร สารสนเทศ	Mean	5.92	5.65	6.20	6.36	5.99	6.19
	SD	.970	.995	1.157	.713	.775	.910
	N	96	96	96	96	96	96
รวม	Mean	5.91	5.64	6.23	6.31	5.92	6.18
	SD	.939	.893	.972	.728	.852	.886
	N	192	192	192	192	192	192

ภาคผนวก – ค ความรู้ทางด้านจรรยาบรรณของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ

สำหรับภาคผนวก – ค จัดทำขึ้นมา เพื่อเป็นการสรุปให้เห็นถึงการเปรียบเทียบในความรู้ทางด้านจรรยาบรรณของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศ ภายใต้กรอบมาตรฐานของ ACM และ DPMA โดยจะแสดงให้เห็นถึงความรู้ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ตารางที่ ค – 1 ร้อยละระดับความรู้ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับที่เกี่ยวกับจริยธรรมทั่วไป

ตำแหน่งงาน	ระดับความรู้		ให้ความช่วยเหลือต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการใช้คอมพิวเตอร์	หลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น	ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้	ประกอบวิชาชีพด้วยความยุติธรรมและไม่ลำเอียง	เคารพในกรรมสิทธิ์ลิขสิทธิ์และสิทธิบัตรของบุคคลอื่น	ให้ความเชื่อถือในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่น	เคารพความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น	ไม่เปิดเผยความลับของผู้ว่าจ้าง ลูกค้าและผู้ใช้งาน
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	มีความรู้	จำนวน	52	45	32	24	35	34	41	26
		ร้อยละ	54.2	46.9	33.3	25.0	36.5	35.4	42.7	27.1
	ไม่มีความรู้	จำนวน	44	51	64	72	61	62	55	70
		ร้อยละ	45.8	53.1	66.7	75.0	63.5	64.6	57.3	72.9
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	มีความรู้	จำนวน	46	43	33	26	34	33	62	29
		ร้อยละ	47.9	44.8	34.4	27.1	35.4	34.4	64.6	30.2
	ไม่มีความรู้	จำนวน	50	53	63	70	62	63	34	67
		ร้อยละ	52.1	55.2	65.6	72.9	64.6	65.6	35.4	69.8

ตารางที่ ค – 2 ร้อยละของระดับความรู้ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อความรับผิดชอบทางวิชาชีพ

ตำแหน่ง งาน	ระดับความรู้		การทำงานจะต้องมีคุณภาพและเกียรติในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลิตผลทางวิชาชีพที่เหมาะสม	การได้มาและการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสามารถทางวิชาชีพ	ต้องมีความรู้และเคารพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	ยอมรับให้มีการตรวจสอบและจัดเตรียมให้มีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับวิชาชีพ	การประเมินระบบคอมพิวเตอร์และผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น	เคารพสัญญาการว่าจ้างรวมทั้งข้อตกลงและความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในสัญญา	ทำให้ความเข้าใจของสาธารณะชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และผลที่ได้จากการใช้คอมพิวเตอร์มีมากขึ้น	สิทธิในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์และทรัพยากรทางด้านการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น	
	มี ความรู้	จำนวน ร้อยละ									
ผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชี	มี ความรู้	จำนวน	62	68	60	45	40	40	25	21	
		ร้อยละ	64.6	70.8	62.5	46.9	41.7	41.7	26.0	21.9	
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	34	28	36	51	56	56	56	71	75
		ร้อยละ	35.4	29.2	37.5	53.1	58.3	58.3	58.3	74.0	78.1
ผู้บริหาร ระบบ สารสนเทศ	มี ความรู้	จำนวน	56	71	58	34	32	26	33	22	
		ร้อยละ	58.3	74.0	60.4	35.4	33.3	27.1	34.4	22.9	
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	40	25	38	62	64	70	63	74	
		ร้อยละ	41.7	26.0	39.6	64.6	66.7	72.9	65.6	77.1	

ตารางที่ ค - 3 ร้อยละของระดับความรู้ของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อข้อบังคับของความเป็นผู้นำในองค์กร

ตำแหน่งงาน	ระดับความรู้		พนักงานขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม	มีการบริหารบุคคลและทรัพยากรที่ใช้พัฒนาระบบสารสนเทศภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยเพื่อยกระดับคุณภาพของการทำงาน	รับรู้ สนับสนุน และกำหนดสิทธิของผู้ใช้ในการที่จะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และทรัพยากรการสื่อสารขององค์กร	มีความแน่ใจว่าระบบที่ได้รับ การออกแบบได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้	ผู้นำขององค์กรจะต้องส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพต่อสังคม	สนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวกับการป้องกันเกียรติของผู้ใช้และบุคคลอื่นที่มีการปฏิบัติงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์	สร้างโอกาสให้กับพนักงานขององค์กรได้เรียนรู้หลักการและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์
	มี	จำนวน							
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	มีความรู้	จำนวน	33	59	52	33	79	43	64
		ร้อยละ	34.4	61.5	54.2	34.4	82.3	44.8	66.7
	ไม่มีความรู้	จำนวน	63	37	44	63	17	53	32
		ร้อยละ	65.6	38.5	45.8	65.6	17.7	55.2	33.3
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	มีความรู้	จำนวน	25	62	51	34	63	39	64
		ร้อยละ	26.0	64.6	53.1	35.4	65.6	40.6	66.7
	ไม่มีความรู้	จำนวน	71	34	45	62	33	57	32
		ร้อยละ	74.0	35.4	46.9	64.6	34.4	59.4	33.3

ตารางที่ ค – 4 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศที่มีต่อการยอมรับและการปฏิบัติ

ภายใต้มาตรฐานของจรรยาบรรณ

ตำแหน่งงาน	ระดับความรู้		พนักงานภายในองค์กรควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ทราบถึงหลักการของมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ	การประพฤติปฏิบัติที่ฝืนกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จะทำให้สภาพการเป็นสมาชิกของ ACM ต้องยุติลง
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	มีความรู้	จำนวน	28	52
		ร้อยละ	29.2	54.2
	ไม่มีความรู้	จำนวน	68	44
		ร้อยละ	70.8	45.8
ผู้บริหารสารสนเทศ	มีความรู้	จำนวน	24	42
		ร้อยละ	25.0	43.8
	ไม่มีความรู้	จำนวน	72	54
		ร้อยละ	75.0	56.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ค – 5 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อสังคม

ตำแหน่ง งาน	ระดับความรู้		รักษาความลับและสร้าง ความน่าเชื่อถือให้กับ ข้อมูลและพึงจะต้องใช้ ความชำนาญและความรู้ ให้เป็นประโยชน์ต่อ สาธารณชน	สนับสนุนในเรื่องการ เคารพกฎหมายและ การรักษากฎหมายที่ มีผลบังคับใช้ในการ กระทำผิดต่อสังคม	ไม่บิดเบือนความจริง หรือยบยั้งข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับปัญหา หรือสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	ไม่ใช้ความรู้ที่ได้มาจากการ ประกอบวิชาชีพหรือไม่นำ วิธีการกระทำที่ไม่ได้รับ มอบอำนาจมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ ส่วนตัว	ต้องใช้ความสามารถ ในการทำงานอย่าง ดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงาน ที่มีคุณภาพ
	มี ความรู้	จำนวน ร้อยละ					
ผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชี	มี ความรู้	จำนวน	66	84	38	14	6
		ร้อยละ	68.8	87.5	39.6	14.6	6.3
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	30	12	58	82	90
		ร้อยละ	31.3	12.5	60.4	85.4	93.8
ผู้บริหาร สารสนเทศ	มี ความรู้	จำนวน	53	78	23	17	3
		ร้อยละ	55.2	81.3	24.0	17.7	3.1
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	43	18	73	79	93
		ร้อยละ	44.8	18.8	76.0	82.3	96.9

ตารางที่ ค – 6 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อผู้ว่าจ้าง

ตำแหน่งงาน	ระดับความรู้		หลีกเลี่ยงและแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น	ควรพยายามใช้ความรู้และความชำนาญอย่างเหมาะสมในการทำงานภายใต้ความรู้ที่ทันสมัย	ป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม	ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากจุดอ่อนของระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความพึงพอใจส่วนตัว	ไม่ใช้ทรัพยากรของผู้ว่าจ้างเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือจากความเห็นชอบของผู้ว่าจ้าง	พึงรักษาความลับของข้อมูลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้และไม่บิดเบือนความจริงหรือยับยั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
	มี ความรู้	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	มี ความรู้	จำนวน	75	84	34	27	77	38
		ร้อยละ	78.1	87.5	35.4	28.1	80.2	39.6
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	21	12	62	69	19	58
		ร้อยละ	21.9	12.5	64.6	71.9	19.8	60.4
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	มี ความรู้	จำนวน	66	76	25	33	74	32
		ร้อยละ	68.8	79.2	26.0	34.4	77.1	33.3
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	30	20	71	63	22	64
		ร้อยละ	31.3	20.8	74.0	65.6	22.9	66.7

ตารางที่ ค – 7 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อการบริหาร

ตำแหน่ง งาน	ระดับความรู้		มีการเพิ่มพูน ความรู้และความ ชำนาญให้เป็น ปัจจุบันอย่าง เหมาะสมกับ สถานการณ์	ควรมี ความรับ ผิดชอบ ในงานที่ ปฏิบัติอยู่	มีการแบ่งปันความรู้ให้กับ บุคคลอื่นและนำเสนอ สารสนเทศที่เป็นจริงและ ตรงตามวัตถุประสงค์ให้กับ ผู้บริหารภายใต้ความ สามารถที่ดีที่สุด	ไม่ใช้ อำนาจ หน้าที่ ในทางที่ ไม่ถูกต้อง	ไม่บิดเบือนหรือยั่วยุ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถของเครื่องมือ เครื่องใช้ โปรแกรม หรือ ระบบที่ใช้งานอยู่	ไม่เอาข้อได้เปรียบของการ ขาดความรู้ หรือการขาด ประสบการณ์ในด้านการ จัดการหรือการบริหารของ บุคคลอื่นมาใช้ เพื่อ ประโยชน์ส่วนตัว
	มี ความรู้	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ผู้อำนวยการ ฝ่ายบัญชี	มี ความรู้	จำนวน	53	39	43	54	40	34
		ร้อยละ	55.2	40.6	44.8	56.3	41.7	35.4
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	43	57	53	42	56	62
		ร้อยละ	44.8	59.4	55.2	43.8	58.3	64.6
ผู้บริหาร สารสนเทศ	มี ความรู้	จำนวน	43	39	41	63	34	30
		ร้อยละ	44.8	40.6	42.7	65.6	35.4	31.3
	ไม่มี ความรู้	จำนวน	53	57	55	33	62	66
		ร้อยละ	55.2	59.4	57.3	34.4	64.6	68.8

ตารางที่ ค – 8 ร้อยละของระดับความเข้าใจของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้บริหารระบบสารสนเทศในภาระหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพ

ตำแหน่งงาน	ระดับความรู้		มีการติดตามอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายหรือผิดจริยธรรม โดยไม่มีความลำเอียง	มีการแบ่งปันความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพไปยังบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ความรู้ทางบัญชีและทางด้านระบบสารสนเทศ เป็นต้น	ไม่ใช้หรือนำเอาผลงานของบุคคลอื่นมาใช้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของผลงาน	มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ	ร่วมมือกับบุคคลอื่นในการให้ได้มาซึ่งความเข้าใจ และสามารถระบุปัญหาที่เกิดขึ้นได้	ไม่เอาข้อได้เปรียบของการขาดความรู้หรือการขาดประสบการณ์ของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
	มี	จำนวน						
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	มีความรู้	จำนวน	33	66	73	91	60	86
		ร้อยละ	34.4	68.8	76.0	94.8	62.5	89.6
	ไม่มี	จำนวน	63	30	23	5	36	10
		ร้อยละ	65.6	31.3	24.0	5.2	37.5	10.4
ผู้บริหารระบบสารสนเทศ	มีความรู้	จำนวน	17	60	62	83	48	74
		ร้อยละ	17.7	62.5	64.6	86.5	50.0	77.1
	ไม่มี	จำนวน	79	36	34	13	48	22
		ร้อยละ	82.3	37.5	35.4	13.5	50.0	22.9

ภาคผนวก - ง หลักเกณฑ์ทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย Association for Computing Machinery (ACM)

Code of Ethics and Professional Conduct

Commitment to ethical professional conduct is expected of every voting, associate, and student member of ACM. This Code, consisting of 24 imperatives formulated as statements of personal responsibility, identifies the elements of such a commitment.

It contains many, but not all, issues professionals are likely to face. Section 1 outlines fundamental ethical considerations, while Section 2 addresses additional, more specific considerations of professional conduct. Statements in Section 3 pertain more specifically to individuals who have a leadership role, whether in the workplace or in a volunteer capacity, for example with organizations such as ACM. Principles involving compliance with this Code are given in Section 4.

The Code is supplemented by a set of Guidelines, which provide explanation to assist members in dealing with the various issues contained in the Code. It is expected that the Guidelines will be changed more frequently than the Code.

The Code and its supplemented Guidelines are intended to serve as a basis for ethical decision making in the conduct of professional work. Secondly, they may serve as a basis for judging the merit of a formal complaint pertaining to violation of professional ethical standards.

It should be noted that although computing is not mentioned in the moral imperatives section, the Code is concerned with how these fundamental imperatives apply to one's conduct as a computing professional. These imperatives are expressed in a general form to emphasize that ethical principles which apply to computer ethics are derived from more general ethical principles.

It is understood that some words and phrases in a code of ethics are subject to varying interpretations, and that any ethical principle may conflict with other ethical principles in specific situations. Questions related to ethical conflicts can best be answered by thoughtful consideration of fundamental principles, rather than reliance on detailed

1. General Moral Imperatives

As an ACM member I will . . .

1.1 Contribute to society and human well-being

This principle concerning the quality of life of all people affirms an obligation to protect fundamental human rights and to respect the diversity of all cultures. An essential aim of computing professionals is to minimize negative consequences of computing systems, including threats to health and safety. When designing or implementing systems, computing professionals must attempt to ensure that the products of their efforts will be used in socially responsible ways, will meet social needs, and will avoid harmful effects to health and welfare.

In addition to a safe social environment, human well-being includes a safe natural environment. Therefore, computing professionals who design and develop systems must be alert to, and make others aware of; any potential damage to the local or global environment.

1.2 Avoid harm to others

"Harm" means injury or negative consequences, such as undesirable loss of information, loss of property, property damage, or unwanted environmental impacts. This principle prohibits use of computing technology in ways that result in harm to any of the following: users, the general public, employees, employers. Harmful actions include intentional destruction or modification of files and programs leading to serious loss of resources or unnecessary expenditure of human resources such as the time and effort required to purge systems of computer viruses.

Well-intended actions, including those that accomplish assigned duties, may lead to harm unexpectedly. In such an event the responsible person or persons are obligated to undo or mitigate the negative consequences as much as possible. One way to avoid unintentional harm is to carefully consider potential impacts on all those affected by decisions made during design and implementation.

To minimize the possibility of indirectly harming others, computing professionals must minimize malfunctions by following generally accepted standards for system design and testing. Furthermore, it is often necessary to assess the social consequences of systems to project the likelihood of any serious harm to others. If system features are misrepresented to users, coworkers, or supervisors, the individual computing professional is responsible for any resulting injury.

In the work environment the computing professional has the additional obligation to report any signs of system dangers that might result in serious personal or social damage. If one's superiors do not act to curtail or mitigate such dangers, it may be necessary to "blow the whistle" to help correct the problem or reduce the risk. However, capricious or misguided reporting of violations can, itself, be harmful. Before reporting violations, all relevant aspects of the incident must be thoroughly assessed. In particular, the assessment of risk and responsibility must be credible. It is suggested that advice be sought from other computing professionals. (See principle 2.5 regarding thorough evaluations.)

1.3 Be honest and trustworthy

Honesty is an essential component of trust. Without trust an organization cannot function effectively. The honest computing professional will not make deliberately false or deceptive claims about a system or system design, but will instead provide full disclosure of all pertinent system limitations and problems.

A computer professional has a duty to be honest about his or her own qualifications, and about any circumstances that might lead to conflicts of interest.

Membership in volunteer organizations such as ACM may at times place individuals in situations where their statements or actions could be interpreted as carrying the "weight" of a larger group of professionals. An ACM member will exercise care to not misrepresent ACM or positions and policies of ACM or any ACM units.

1.4 Be fair and take action not to discriminate

The values of equality, tolerance, respect for others, and the principles of equal justice govern this imperative. Discrimination on the basis of race, sex, religion, age, disability, national origin, or other such factors is an explicit violation of ACM policy and will not be tolerated.

Inequities between different groups of people may result from the use or misuse of information and technology. In a fair society, all individuals would have equal opportunity to participate in, or benefit from, the use of computer resources regardless of race, sex, religion, age, disability, national origin or other such similar factors. However, these ideals do not justify unauthorized use of computer resources nor do they provide an adequate basis for violation of any other ethical imperatives of this code.

1.5 Honor property rights including copyrights and patents

Violation of copyrights, patents, trade secrets and the terms of license agreements is prohibited by law in most circumstances. Even when software is not so protected, such violations are contrary to professional behavior. Copies of software should be made only with proper authorization. Unauthorized duplication of materials must not be condoned.

1.6 Give proper credit for intellectual property

Computing professionals are obligated to protect the integrity of intellectual property. Specifically, one must not take credit for other's ideas or work, even in cases where the work has not been explicitly protected, for example by copyright or patent.

1.7 Respect the privacy of others

Computing and communication technology enables the collection and exchange of personal information on a scale unprecedented in the history of civilization. Thus there is increased potential for violating the privacy of individuals and groups. It is the responsibility of professionals to maintain the privacy and integrity of data describing individuals. This includes taking precautions to ensure the accuracy of data, as well as protecting it from unauthorized access or accidental disclosure to inappropriate individuals. Furthermore, procedures must be established to allow individuals to review their records and correct inaccuracies.

This imperative implies that only the necessary amount of personal information be collected in a system, that retention and disposal periods for that information be clearly defined and enforced, and that personal information gathered for a specific purpose not be used for other purposes without consent of the individual(s). These principles apply to electronic communications, including electronic mail, and prohibit procedures that capture or monitor electronic use data, including messages, without the permission of users or *bona fide* authorization related to system operation and maintenance. User data observed during the normal duties of system operation and maintenance must be treated with strictest confidentiality, except in cases where it is evidence for the violation of law, organizational regulations, or this Code. In these cases, the nature or contents of that information must be disclosed only to proper authorities.

1.8 Honor confidentiality

The principle of honesty extends to issues of confidentiality of information whenever one has made an explicit promise to honor confidentiality or, implicitly, when private information not directly related to the performance of one's duties becomes available. The ethical concern is to respect all obligations of confidentiality to employers, clients, and users unless discharged from such obligations by requirements of the law or other principles of this Code.

2. More Specific Professional Responsibilities

As an ACM computing professional I will . . .

2.1 Strive to achieve the highest quality, effectiveness and dignity in both the process and products of professional work

Excellence is perhaps the most important obligation of a professional. The computing professional must strive to achieve quality and to be cognizant of the serious negative consequences that may result from poor quality in a system.

2.2 Acquire and maintain professional competence

Excellence depends on individuals who take responsibility for acquiring and maintaining professional competence. A professional must participate in setting standards for appropriate levels of competence, and strive to achieve those standards. Upgrading technical knowledge and competence can be achieved in several ways: doing independent study; attending seminars, conferences, or courses; and being involved in professional organizations.

2.3 Know and respect existing laws pertaining to professional work

ACM members must obey existing local, state, province, national, and international laws unless there is a compelling ethical basis not to do so. Policies and procedures of the organizations in which one participates must also be obeyed. But compliance must be balanced with the recognition that sometimes existing laws and rules may be immoral or inappropriate and, therefore, must be challenged.

Violation of a law or regulation may be ethical when that law or rule has inadequate moral basis or when it conflicts with another law judged to be more important. If one decides to violate a law or rule because it is viewed as unethical, or for any other reason, one must fully accept responsibility for one's actions and for the consequences.

2.4 Accept and provide appropriate professional review

Quality professional work, especially in the computing profession, depends on professional reviewing and critiquing. Whenever appropriate, individual members should seek and utilize peer review as well as provide critical review of the work of others.

2.5 Give comprehensive and thorough evaluations of computer systems and their impacts, including analysis of possible risks

Computer professionals must strive to be perceptive, thorough, and objective when evaluating, recommending, and presenting system descriptions and alternatives. Computer professionals are in a position of special trust, and therefore have a special responsibility to provide objective, credible evaluations to employers, clients, users, and the public. When providing evaluations the professional must also identify any relevant conflicts of interest, as stated in imperative 1.3.

As noted in the discussion of principle 1.2 on avoiding harm, any signs of danger from systems must be reported to those who have opportunity and/or responsibility to resolve them. See the guidelines for imperative 1.2 for more details concerning harm, including the reporting of professional violations.

2.6 Honor contracts, agreements, and assigned responsibilities

Honoring one's commitments is a matter of integrity and honesty. For the computer professional this includes ensuring that system elements perform as intended. Also, when one contracts for work with another party, one has an obligation to keep that party properly informed about progress toward completing that work.

A computing professional has a responsibility to request a change in any assignment that he or she feels cannot be completed as defined. Only after serious consideration and with full disclosure of risks and concerns to the employer or client, should one accept the assignment. The major underlying principle here is the obligation

to accept personal accountability for professional work. On some occasions other ethical principles may take greater priority.

A judgment that a specific assignment should not be performed may not be accepted. Having clearly identified one's concerns and reasons for that judgment, but failing to procure a change in that assignment, one may yet be obligated, by contract or by law, to proceed as directed. The computing professional's ethical judgment should be the final guide in deciding whether or not to proceed. Regardless of the decision, one must accept the responsibility for the consequences. However, performing assignments "against one's own judgment" does not relieve the professional of responsibility for any negative consequences.

2.7 Improve public understanding of computing and its consequences

Computing professionals have a responsibility to share technical knowledge with the public by encouraging understanding of computing, including the impacts of computer systems and their limitations. This imperative implies an obligation to counter any false views related to computing.

2.8 Access computing and communication resources only when authorized to do so

Theft or destruction of tangible and electronic property is prohibited by imperative 1.2--"Avoid harm to others." Trespassing and unauthorized use of a computer or communication system is addressed by this imperative. Trespassing includes accessing communication networks and computer systems, or accounts and/or files associated with those systems, without explicit authorization to do so. Individuals and organizations have the right to restrict access to their systems so long as they do not violate the discrimination principle (see 1.4).

No one should enter or use another's computing system, software, or data files without permission. One must always have appropriate approval before using system resources, including communication ports, file space, other system peripherals, and computer time.

3. Organizational Leadership Imperatives

As an ACM member and an organizational leader, I will . . .

3.1 Articulate social responsibilities of members of an organizational unit and encourage full acceptance of those responsibilities

Because organizations of all kinds have impacts on the public, they must accept responsibilities to society. Organizational procedures and attitudes oriented toward quality and the welfare of society will reduce harm to members of the public, thereby serving public interest and fulfilling social responsibility. Therefore, organizational leaders must encourage full participation in meeting social responsibilities as well as quality performance.

3.2 Manage personnel and resources to design and build information systems that enhance the quality of working life

Organizational leaders are responsible for ensuring that computer systems enhance, not degrade, the quality of working life. When implementing a computer system, organizations must consider the personal and professional development, physical safety, and human dignity of all workers. Appropriate human-computer ergonomic standards should be considered in system design and in the workplace.

3.3 Acknowledge and support proper and authorized uses of an organization's computing and communications resources

Because computer systems can become tools to harm as well as to benefit an organization, the leadership has the responsibility to clearly define appropriate and inappropriate uses of organizational computing resources. While the number and scope of such rules should be minimal, they should be fully enforced when established.

3.4 Ensure that users and those that will be affected by a system have their needs clearly articulated during the assessment and design of requirements. Later the system must be validated to meet requirements.

Current system users, potential users and other persons whose lives may be affected by a system must have their needs assessed and incorporated in the statement of requirements. System validation should ensure compliance with those requirements.

3.5 Articulate and support policies that protect the dignity of users and others affected by a computing system

Designing or implementing systems that deliberately or inadvertently demean individuals or groups is ethically unacceptable. Computer professionals who are in decision making positions should verify that systems are designed and implemented to protect personal privacy and enhance personal dignity.

3.6 Create opportunities for members of the organization to learn the principles and limitations of computer systems

This complements the imperative on public understanding (2.7). Educational opportunities are essential to facilitate optimal participation of all organizational members. Opportunities must be available to all members to help them improve their knowledge and skills in computing, including courses that familiarize them with the consequences and limitations of particular types of systems. In particular, professionals must be made aware of the dangers of building systems around oversimplified models, the improbability of anticipating and designing for every possible operating condition, and other issues related to the complexity of this profession.

4. Compliance with the Code

As an ACM member I will . . .

4.1 Uphold and promote the principles of this Code

The future of the computing profession depends on both technical and ethical excellence. Not only is it important for ACM computing professionals to adhere to the principles expressed in this Code, each member should encourage and support adherence by other members .

4.2 Treat violations of this code as inconsistent with membership in the ACM

Adherence of professionals to a code of ethics is largely a voluntary matter. However, if a member does not follow this code by engaging in gross misconduct, membership in ACM may be terminated.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก – จ หลักเกณฑ์ทางด้านจรรยาบรรณที่กำหนดโดย Data Processing Management Association (DPMA)

Code of Ethics

I acknowledge :

That I have an obligation to management therefore, I shall promote the understanding of information processing methods and procedures to management using every resource at my command.

That I have an obligation to my fellow members, therefore, I shall uphold the high ideals of DPMA as outlined in its International Bylaws. Further, I shall cooperate with my fellow members and shall treat them with honesty and respect at all times.

That I have an obligation to society and will participate to the best of my ability in the dissemination of knowledge pertaining to the general development and understanding of information processing. Further, I shall not use knowledge of a confidential nature to further my personal interest nor shall I violate the privacy and confidentiality of information entrusted to me or to which I may gain access.

That I have an obligation to my employer whose trust I hold, therefore, I shall endeavor to discharge this obligation to the best of my ability, to guard my employer's interests, and to advise him or her wisely and honestly.

That I have an obligation to my country, therefore, in my personal, business and social contacts, I shall uphold my nation and shall honor the chosen way of life of my fellow citizens.

I accept these obligations as a personal responsibility and as a member of this association, I shall actively discharge these obligations and I dedicate myself to that end.

Standards of Conduct

These standards expand on the Code of Ethics by providing specific statements of behavior in support of each element of the Code. They are not objectives to be strived for, they are rules that no true professional will violate. It is first of all expected that an information processing professional will abide by the appropriate laws of their country and community. The following standards address tenets that apply to the profession.

In recognition of my obligation to management I shall:

- Keep my personal knowledge up-to-date and insure that proper expertise is available when needed.
- Share my knowledge with others and present factual and objective information to management to the best of my ability.
- Accept full responsibility for work that I perform.
- Not misuse the authority entrusted to me.
- Not misrepresent or withhold information concerning the capabilities of equipment, software or systems.
- Not take advantage of the lack of knowledge or inexperience on the part of others.

In recognition of my obligation to my fellow members and the profession I shall:

- Be honest in all my professional relationships.
- Take appropriate action in regard to any illegal or unethical practices that come to my attention. However, I will bring charges against any person only when I have reasonable basis for believing in the truth of the allegations and without regard to personal interest.

- Endeavor to share my special knowledge.
- Cooperate with others in achieving understanding and in identifying problems.
- Not use or take, credit for the work of others without specific acknowledgement and authorization.
- Not take advantage of the lack of knowledge or inexperience on the part of others for personal gain.

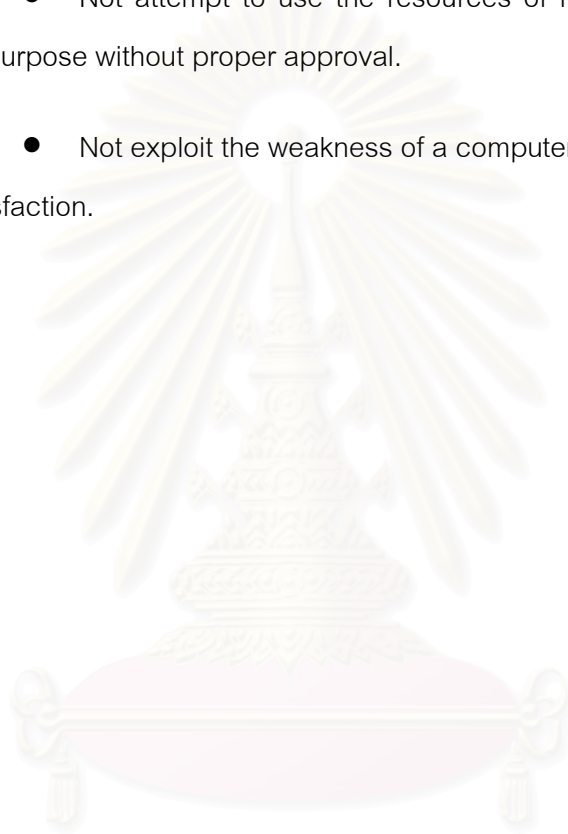
In recognition of my obligation to society I shall:

- Protect the privacy and confidentiality of all information entrusted to me. Use my skill and knowledge to inform the public in all areas of my expertise.
- To the best of my ability, insure that the products of my work are used in a socially responsible way.
- Support respect, and abide by the appropriate local, state, provincial, and federal laws.
- Never misrepresent or withhold information which is germane to a problem or situation of public concern nor will I allow any such known information to remain unchallenged.
- Not use knowledge of a confidential or personal nature in any unauthorized manner or to achieve personal gain.

In recognition of my obligation to my employer shall:

- Make every effort to ensure that I have the most current knowledge and that the proper expertise is available when needed.
- Avoid conflict of interest and insure that my employer is aware of any potential conflicts.

- Present a fair, honest and objective viewpoint Protect the proper interests of my employer at all times.
- Protect the privacy and confidentiality of all information entrusted to me. Not misrepresent or withhold information which is germane to the situation.
- Not attempt to use the resources of my employer for personal gain or for any purpose without proper approval.
- Not exploit the weakness of a computer system for personal gain or personal satisfaction.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอิทธิพล ขจรกิจอภิรักษ์ เกิดวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ที่จังหวัด กรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี - การสอบบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีบริหาร คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย